

Tyláček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

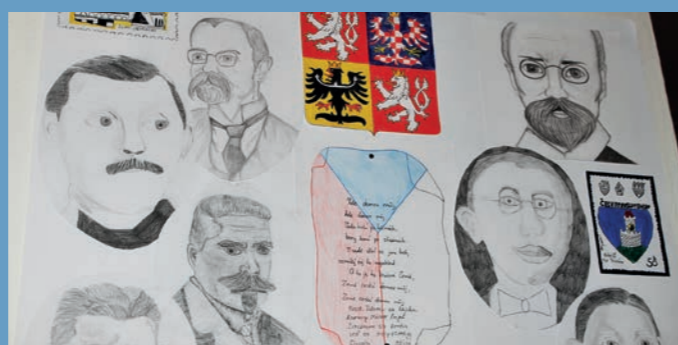

Kresba: František Vituň, 7.B

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Předvánoční nálada na Tylovce | Charitativní andělé z Tylovky | Jak se žilo před 100 lety | Bezpečí ve škole | Jak se žilo před 100 lety | Voskování | Ozoboti na Tylovce | Projekty Audit na nečisto | Kvíz: 1. světová válka | Byli jsme v ZOO v Praze | Něco pro zasmání | Vzpomínka na vodák 2018 | Slované | Lapený v síti | Tvorba dětí | Pohádka z kouzelných slov | Sport | Z našich MŠ

Jak se žilo před 100 lety

Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka,

stejně jako loni sedím u úvodníku s hrnkem zázvorového čaje s rýmičkou a kašlíčkem den před Silvestrem. Předpokládám vaše očekávání, že alespoň krátce zhodnotím rok 2018 a nabídnu témata i pro rok 2019.

Z pohledu ředitele školy byl rok 2018 velmi náročný, ale to bude jistě i každý následující. Byl klid alespoň přes léto, nedošlo na žádnou rozsáhlou investiční činnost. Byl to jakoby klid před bouří. Pokud se podaří v termínech sehnat dotace a uspět i s hledáním dodavatele stavby, bude příští léto v mateřské školce na Hradišti opravdu hektické a obrazně tam nezůstane na kameni kámen. Na konci toho všeho by se z Popelky měla vyloupnout nejmodernější mateřská škola ze všech našich, navíc se speciální třídou pro dvouleté děti. To samé chystáme na přesrok i v mateřské škole na Fügnerově náměstí.

Vždy také říkám, že se v dobré společnosti nemluví o platech. Nicméně jsem rád, že i zde se ve školství ledy hýbají. Ono sehnat do školy nové dobré a moderní učitele, šikovné kuchařky, ochotné údržbáře a školníky a všechny další potřebné profese je v současné personální krizi trhu práce prakticky nemožné. A myslím, že všem z vás je jasné, že kvalitní školu tvoří především kvalitní lidé v ní. A že kvalitní školu pro svoje děti chcete.

Rok 2018 byl jistě bohatý na spoustu školních událostí a úspěchů, stačí jen prolistovat poslední čísla Tyláčka. Já osobně z roku 2018 vzpomínám především na vánoční jarmark a rozsvěcování vánočního stromu na začátku prosince. Také jsme v tomto období mysleli na všechny, kteří potřebují nejen v předvánočním období hezké slovo, pohlázení nebo malý dárek. Společně jsme navštěvovali seniory a nemocné děti, snažili se získat na tyto aktivity další prostředky prodejem charitativních andělů a zpíváním

v kostele. Poděkování za pomoc a přípravu všech těchto akcí patří dětem, pedagogům, vychovatelům a provozním pracovníkům školy, ale také Vám všem, kteří jste to přišli ocenit svojí přítomností. Vážím si, že mohu pracovat s tak úžasným týmem.

Žákům a dětem přeji do roku 2019 hodně rodinné pohody, smíchu a bezpečí, milující, důsledné a náročné rodiče a učitele. Kolegům, kolegyním a dalším spolupracovníkům přeji stabilitu, optimismus, nadhled a lepší podmínky pro práci. Rodičům pak

klidné rodinné prostředí a radost z úspěchů a zdraví dětí.

Na konci roku jsou oblíbená předsevzetí. Já si je tedy dávám spíše v průběhu roku, ale ani na konci roku se neubráním myšlenkám na ně.

Zkusil jsem tedy vybrat něco, co by nás všechny mohlo inspirovat i kdykoliv v průběhu roku 2019. Pokud už tedy zase nechcete hubnout, přestávat kouřit, začínat plavat nebo chodit do fitka... Narazil jsem na toto rodičovské desatero v časopisu, který mi půjčil kolega ze Slovenska. Není to jistě

Základní škola Josefa Kajetána Tyla a Mateřská škola Písek

LEDEN							ÚNOR							BŘEZEN							DUBEN							KVĚTEN							ČERVEN						
Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
1	2	3	4	5	6		1	2	3					1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13		8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14	8	9	10	11	12	13	14
14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31				25	26	27	28				25	26	27	28	29	30	31	29	30						27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30

univerzální pravda, není to seznam úplný ani neomylný, ale já jsem si v něm i jako táta, i jako učitel, i jako ředitel inspiraci našel...

Na prvním místě je rodina a správné místo dětí v ní

Rodinné štěstí je jeden z nejlepších darů, jaký můžeme dát našim dětem - dát jim šťastné dětství s krásným příkladem a stimulem pro budování svých vlastních šťastných rodin. Děti se v atmosféře, kde jsou „pupkem světa“, přirozeně necítí dobře, i když na první pohled se může zdát, že právě o toto usilují. Děti jsou nejšťastnější, když obsadí to správné místo v rodině a v srdcích rodičů, tedy druhé místo - hned po vzájemném vztahu rodičů k sobě navzájem.

Vyžaduj od sebe to, co vyžaduješ od dětí!

Pokud chceme skutečně vychovávat, musíme na děti klást požadavky. Toto ale samozřejmě nejde bez toho, abychom nezačali mít požadavky v první řadě na sebe samotné. Ne nadarmo se říká, že otec je nejlepším příkladem, který přesvědčuje víc než většina „květnatých kázání“. Neznamená to, že děti mají stejná práva jako rodiče. Je přirozené, že rodiče stanovují pravidla v domě a děti se je musí učit respektovat. Rovněž je přirozené, že rodiče mají poslední slovo v klíčových otázkách ovlivňujících rodinu a výchovu. Musíme mít však vždy na paměti, že děti nás nejen pozorně sledují, ale v podstatě jednou chtějí být jako my. Pokud se tedy budeme chovat jinak, než to učíme děti, můžeme si být jisti, že dříve nebo později bude pro ně model našeho vlastního chování životním vzorem.

Buď přítelem pro své děti!

Abyste se mohli s někým spřátelit, potřebujete ho nejprve dobře poznat. Z tohoto důvodu by se měli rodiče snažit být nablízku svým dětem, znát jejich obtíže, problémy a radosti

a měli by být schopni umět rozpoznat změny vyplývající z různých fází vývoje každého dítěte.

K tomuto poznání je nezbytné věnovat dostatek času rodině – čas strávený v rozhovoru s každým z dětí. Dobrá komunikace je základním aspektem pro dobrý vztah s každou osobou. Její první podmínkou je dokázat skutečně naslouchat. Musíme přitom myslet na to, že úloha rodičů není nacházet řešení problémů dětí, ale pomáhat jim v nalézání jejich vlastních řešení. Více uděláme pro naše děti, a to zejména pro ty starší, zejména tehdy, pokud nás sami o rozhovor požádají – tehdy budou ochotněji akceptovat naše názory.

Buď důsledný!

Největším rizikem v této oblasti je fakt, že se zapomíná na to, že ačkoli největší problémy ohledně akceptování rodičovské autority jsou během dospívání, její budování musí začít již od prvních let života dítěte. V období prvních let dítěte je velmi mnoho příležitostí pro budování (nebo bourání) rodičovské autority. Mnozí dospělí považují autoritu za cosi, na co mají jednoznačný nárok již ze samotného titulu, že jsou rodiči (já doplňuji i učiteli). S příkazy však vystačíme pouze chvíli, autorita se musí budovat. Autorita prestiže je postavena na tom, že děti vnímají své rodiče jako lidi s pevnými hodnotami, důvěryhodné a vnitřně konzistentní. Proto vždy trvejte na tom, co se řeklo.

Stanov pravidla domácnosti a plánuj čas!

Domácnost s dobrou atmosférou, která má sloužit výchově, nemůže fungovat bez určitých zásad a plánování času. Zavedení pravidel týkajících se chodu domácnosti a plánování času je důležité, protože to dává dětem pocit bezpečí, předchází to mnohým konfliktům a umožňuje lepší využití času, který nám obvykle chybí.

Klíčovou roli při hledání času pro domácnost hraje správně postavená rovnováha mezi prací a domácností. Jednoznačné je, že mnohem větší problémy s nalezením této rovnováhy mají otcové. Právě oni musí vynaložit mnohem větší úsilí, aby tuto rovnováhu udrželi. My otcové, musíme opravdu postavit rodinu na první místo, a to nejen v řečech, ale hlavně, když jde o společné trávení času.

Buď pozitivní!

Pozitivní motivace a optimismus patří k nejučinnějším výchovným prostředkům. Bohužel, my rodiče – i když jsme si vědomi, že tento pozitivní přístup velmi dobře funguje vůči nám – jej poměrně snadno zapomínáme používat vůči našim dětem. Takže zkusme si zapamatovat:

- pozitivní motivace funguje téměř vždy lépe než negativní
- optimistický přístup je vždy lepší než pesimistický
- chválení dává lepší výsledky než kritika

To neznamená, že bychom neměli kritizovat některé projevy chování našich dětí (já dodávám i žáků), nebo nepoužít negativní motivaci – jde spíše o správné vyvážení, což v praxi znamená, že motivace, chválení a pozitivní opatření musí výrazně převýšit opačný postoj. Pokud má vaše dítě pocit, že všechno, co dělá, dělá špatně a rodiče jsou s ním permanentně nespokojeni, skutečně je potom u něj velmi obtížné dosáhnout pokroku.

Vytvoř přitažlivou rodinnou atmosféru!

Efektivní výchova vyžaduje nejen zodpovědný přístup rodičů, ale také vytvoření pozitivní atmosféry v rodině a v domácnosti, která způsobuje, že je v ní „radost žít“, že máte vy i vaše děti chuť vracet se domů, že se spojuje s něčím příjemným. Tyto prvky rodinného života, které jsou někdy velmi konkrétní a někdy docela neuchopitelné, lze popsat jako přitažlivou rodinnou atmosféru.

Pro přitažlivost rodinné atmosféry dělá hodně už to, že spoustu věcí děláme spolu. Pokud zapojíme naši představitost a dáme si záležet, abychom si našli čas, najdeme velmi mnoho příležitostí, jak zpříjemnit rodinnou atmosféru. Společně můžeme například vařit, vyrábět dárky pro různé příležitosti, kutit a dělat drobné opravy v domě, hrát a zpívat, číst knihy a navzájem si vyprávět různé historky a příběhy, navštěvovat příbuzné, prožívat různé rodinné, náboženské nebo národní svátky. Velmi užitečné při budování takové atmosféry je také péče o rodinné pamětihodnosti a historii, například tím, že vyrábíme rodinnou kroniku, knihu návštěv, rodinný kalendář, rodokmen, rodinné fotoalbum, nebo jen prostě zapisujeme vtipné výroky našich dětí.

Neupřednostňuj žádné ze svých dětí!

Určitá míra rivality a hádek mezi sourozenci je něco přirozeného a nevyhnutelného. Nicméně rodiče by se měli snažit, aby tyto spory a rivalita nepřesáhly určité bezpečné hranice a nezpůsobily trvalé poškození vztahů mezi dětmi. Bohužel, někdy se stane, že konflikty mezi sourozenci pře-

trvávají doslova až do konce jejich života. První chyba je, pokud rodiče zanedbají vhodnou přípravu starších sourozenců na příchod nového člena rodiny a jejich koncentrace se ve velké míře obrátí na nejmladší dítě. Druhá chyba – ještě horší – je upřednostňování jednoho dítěte. Takové nespravedlivé zacházení může mít různé příčiny – povaha dítěte, podobnost s jedním z rodičů nebo s někým ze širší rodiny, syndrom „tatínkova holčička“ nebo „maminčin synáček“ atd.

Buďte s partnerem k dětem jednotní!

Dost často se stává, že když se oba rodiče aktivně zapojují do výchovy, v některých případech se mezi sebou neshodnou na konečném cíli, jaký chtějí ve výchově dosáhnout. Když se na něm i dohodnou, stává se, že se zase neshodnou v tom, jaké metody je mají k němu přivést. Jednotný přístup rodičů je velmi důležitý pro budování pocitu bezpečí u dítěte, budování autority rodičů a pro všeobecnou efektivitu výchovy. Dalo by se říci, že buď budeme vychovávat shodně a společně, nebo jsme odsouzeni k prohře. Jakýkoliv nesoulad mezi rodiči má negativní vliv na dítě,

i když se může zdát, že jde o bezvýznamné věci.

Rozvíjej se jako rodič!

Není pochyb, že být dnes dobrým rodičem není snadné. Svět kolem nás nám v tom jen velmi málo pomáhá. Dalo by se říci, že rodičovství je naše další povolání, ve kterém se musíme rozvíjet. Stejně jako se nemůže přestat vzdělávat a rozvíjet lékař nebo právník, tak ani my jako rodiče nemůžeme nikdy říct, že všechno o výchově již víme a nemusíme se už nic učit. Nakonec je třeba povzbudit rodiče k optimismu a víře v to, že i když dnešní výchova je těžší než kdysi, stále v ní můžeme dosahovat úspěchy. Stále můžeme být šťastnými rodiči a vychovávat šťastné děti. Je však jasné, že to od nás bude vyžadovat čas, úsilí, praktické znalosti a hlavně dobrou spolupráci mezi mámou a tátou.

Takže nevím jak vy, ale já vypínám počítač a jdu připravit hrací plán na Aktivitu a k tomu něco dobrého k jídlu a pití. Snad se mi podaří zbytek rodiny přemluvit, že tento způsob trávení společného večera bude fajn ☺

S úctou

Pavel Koc, ředitel školy

AKCE ŠKOLY

Předvánoční nálada na Tylovce

O svaté Barboře ležívá sníh na dvoře, říká jedna z prosincových pranostik. U nás tedy žádný sníh v úterý 4. prosince, kdy jsme připravovali naši tradiční vánoční slavnost, nepadal. Skoro celý den byla obloha zatažená a přšelo a přšelo. Chytré telefony říkaly o počasí každý něco jiného, a tak jsme si jen tiše přáli, aby to večer všechno klaplo bez deště a v suchu. Náš pan ředitel vždycky říkává, že každý má takové počasí, jaké si zaslouží. Asi jsme byli opravdu hodní, protože okolo třetí

hodiny se šedivá obloha začala trhat a déšť ustal. Slavnostní rozsvícení vánočního stromu mohlo začít...

Dobrá večer, dobrý večer, dobrý večer... rodiče i prarodiče, kamarádi, další známí děkujem vám, že jste s námi zrovna v tento hezký den, přišli jste sem – pod strom – ven.

Co nás čeká? Co je k máni? v první řadě – punčování, s horkým punčem vánočku

koukněte se po očku, pod schody i před jídelnou najdete tu připravenou.

Bez obav pak jděte dál v jídelně je nás všech ráj. Pro zahřátí teplá káva, Hned zkraje se podává. K ní křupavé šátečky, slíznete i drobečky.

Pro velký hlad tortily. Nu? Co bychom vám radili?! Ve dveřích vás zastaví

*pomoc dětem v nesnázích.
Pomáháme každým rokem
Životu nemocným dětem.*

*Jděte dál o kousíček
ozdobit si perníček.
Vyberte si dva či jeden,
prozradíme vám teď předem,
jsou nádherně křupavé,
sladounké i voňavé.*

*Pak už jen pár kroků zbývá,
co jídelna nám poodkrývá?
Jarmark čeká, to je jasné.
Kdo sem vstoupí, hned užasne.*

*Je tu spousta krásných věcí.
Co všechno v nás porozsvěčí?
Radost v duši, lásku, krásu,
něhu, objetí i spásu.
Všechno děti vyrobily,
aby vás teď pohladily
po tváři i po duši,
zapište si za uši:
Milujte je, objímejte,
hýčkejte a odpouštějte.*

*Až se lásky nabažíte,
popojít dál jistě smíte.*

*Jídelna je jídelna –
svým posláním zřetelná,
takže bříška prázdná hravě
zaplníte rádi zdravě.
Co se děje zatím venku?
Venku čeká Ježíšek,
s Josefem i Marií
v Betlémě se zahřejí.*

*Flétny spolu s dramatikem
pořádně to rozbálí.
S Ježíškem i Santa Klausem
repovat by tu chtěli.
Uvidíte brzy sami,
co si pro nás přichystali.
Našpicujte řádně uši,
otevřete svoji duši
modernímu pojetí,
nebojte se dojetí.*

*Děti malé zářící
vrátí zpátky tradici
klasickými básničkami,
Ježíškem i hvězdičkami.
Zpěváci pak přijdou po nich.
Zakončí to jako vloni.*

*Vánoční a zimní hity
do programu přesně všity*

*zpívejte si spolu s nimi
s milovanými bližními.
Ta slavnostní chvíle velká
chystá se pak na konec...
a teprve potom se rozsvítí
naš vánoční strom...*

Martina Pobříšlová a školní parlament

AKCE ŠKOLY

Charitativní andělé z Tylovky

Uspořádali jsme Jarmark, který vybíral peníze na dárky pro seniory a nemocné. Dárky se to tam jen hemžilo. Vyráběly děti, ale i vychovatelky a p. učitelky. Mohli jste si zakoupit anděly třeba ze dřeva, keramiky nebo papíru. Bylo to moc krásné, musíme poděkovat všem.

Anička Vlnová, 6.A

Naše škola vyrábí již několik let ve školní družině i třídách různé dárkové předměty pro potěšení oka i duše pro píseckou nemocnici, domovy seniorů, sociální charitu Písek a další organizace dle aktuální potřeby. Předávání se děje vždy „z ruky do ruky“ a je podpořeno i kulturním vystou-

pením dětí. Organizujeme i společné vánoční a velikonoční tvoření žáků a seniorů. Tímto způsobem se snažíme učit děti a žáky pomáhat druhým a nebýt lhostejnými. Obdarovaným přináší tato aktivita radost do života a tak potřebný sociální kontakt.

Materiál škola obtížně shání jako odpadní z různých textilních a dalších firem (klidně nám nabídněte další), vybavení na výrobu nakupujeme ze svých prostředků. Proto jsme se rozhodli podpořit tyto aktivity i charitativním stánkem ve čtvrtek 6. 12. 2018 pod vánočním stromem na

Velkém náměstí v rámci Zpívání pod vánočním stromem.

Akci podpořilo i vedení města a odboru školství a kultury a pořádající Cohiba Music, za to moc děkujeme.

V rámci tohoto večera jsme obdrželi od zástupců partnerského města Wetzlar 5000,-Kč utržených za prodej jejich lokálních produktů v rámci píseckých pivních slavností.

Veškeré získané prostředky jsou příjmem Spolku rodičů, který školu v těchto charitativních činnostech podporuje.

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají a společně s námi myslí i na ostatní.

Pavel Koc

TYLOVKA POMÁHÁ projekt Dobro-druzi

K velké radosti všech účastníků školního parlamentu vybrala nadace Via náš benefiční program s názvem Tylovka pomáhá do svého projektu Dobro-druzi. Žáci školního parlamentu se rozhodli pomoci dětem z Dětského domova Písek. Parlament má v plánu uspořádat dvě benefiční akce. První z nich se odehraje již v lednu a jedná se o orientační běh v centru města, následovat bude Zábavné odpoledne pro děti a rodiče, které bude uspořádáno v dubnu v areálu školy. Zábavné odpoledne

bude zahrnovat několik akcí např. malování na obličeje, bazárů dětských knížek a hraček, běh s nejrůznější-

I v nemocnici jsme nadělovali

V úterý 17. prosince jsme se rozhodli, že uděláme radost babičkám a dědečkům z písecké LDN. Byl vytvořen program, ve kterém jsme jim zarecitovali básničky, zaspívali a rozdali andělky k Vánocům.

18. prosince jsme připravili krátký program i pro nemocné děti, které

mi úkoly atd. Cílem je se nejenom dobře pobavit, ale zároveň vybrat finanční příspěvek pro dětský domov, kterému chybí peníze na sportovní vybavení a organizaci letního tábora. Spolupráce s nadací Via nás velmi těší, jelikož poskytuje podporu při organizaci benefičních akcí a zároveň veškeré vybrané peníze zdvojnásobí! Naši žáci Denisa Oblouková (9.C) a Oliver Němeček (8.A) se v listopadu zúčastnili úvodního setkání všech Dobro-druhů v Praze. Seznámili se tak s dalšími 15 projekty z celé ČR a úspěšně odprezentovali ostatním náš projekt Tylovka pomáhá, který byl všemi účastníky i nadací Via velmi kladně přijat.

Adéla Matějková

bohužel zůstávají v písecké nemocnici i o vánočních svátcích. Zahráli jsme jim na flétny koledy, menší děti zaspívaly a na konci našeho představení si každý mohl vybrat dárek v podobě plyšové hračky z naší tvorby.

**Tereza Krákorová 7.B
Kristýna Kramplová 7.A**

Děti z 5. D pomáhají kamarádům z chudých rodin nebo bez rodiny

Letos podruhé jsme se společně s naší paní učitelkou zapojili do projektu Krabice od bot, aneb děti darují dětem k Vánocům. My jsme přinesli hračky, se kterými si již nehrajeme, přečtené knihy a oblečení, ze kterého jsme vyrostli. Paní učitelka zajistila organizační záležitosti, hlavně aby se dárky dostaly k desetileté Maruše a jedenáctiletému Filipovi, které jsme si vybrali, že obdarujeme.

Jáchym Tůma a Nikola Hermachová 5. D

Mezinárodní projekt Erasmus+ Tylovy školy pokračoval ve Španělsku

V letošním školním roce jsme úspěšně zahájili druhý rok našeho mezinárodního projektu One World One Future – Jeden svět, jedna budoucnost, na kterém spolupracujeme se školami ve Španělsku, Polsku, Rumunsku a Velké Británii.

Ve dnech 11.–16. listopadu jsme se zúčastnili vzdělávací aktivity ve špa-

nělském městě Valdepeñas. Z naší školy vyjely čtyři paní učitelky. V neděli odpoledne jsme se všichni sešli na madridském letišti Barajas a odjeli jsme do Valdepeñas, kde jsme se ubytovali. Naši španělští kolegové pro nás měli připravený bohatý vzdělávací program. Hned v pondělí jsme byli přivítáni na naší partnerské škole. Je to škola, která má 240

Náš spolužák Petr Myslivec o tom napsal krátkou úvahu, o kterou bychom se s vámi rádi podělili.

Nejlepší jsou děti s otevřenou duší, které si zaslouží mnoho dáreků. Proto jsme se rozhodli pomáhat dětem bez domova. I takové děti si zaslouží rodinu. Proto jim přejeme krásný a úspěšný život a budeme doufat, že si najdou rodinu, která se o ně bude dobře starat. Lidem, kteří pomáhají, moc děkujeme.

žáků, tedy oproti naší škole je opravdu malá. Všichni žáci nás nadšeně vítali vlaječkami jednotlivých států a společným zpěvem. Potom jsme se rozdělili na dvě skupiny a navštívili jsme několik vyučovacích hodin. Tato škola má dvojjazyčný projekt angličtina – španělština, takže nebyl problém s domluvou. Na hodinách nám žáci předváděli své dovednosti hlavně v angličtině.

Stejně tak úterý a středu jsme strávili především ve škole. Odpoledne a večer jsme ještě měli vzdělávací aktivity na místní univerzitě, v úterý s jednou z našich anglických kolegyně a ve středu s americkým lektorem. Ve středu večer jsme také byli přijati na

radnici ve Valdepeñas vedoucím odboru školství a kultury.

Také čtvrtek nás přivítal sluníčkem a teplem. Ten den nás čekal výlet do krásného města Toledo, což je centrum oblasti Castilla la Mancha. Byli jsme přijati na oblastním ministerstvu kultury, školství a sportu. Tam nám vysvětlili, jak tento úřad v Toledo funguje a jak podporují podobné mezinárodní projekty. Po této oficiální části jsme se přesunuli do centra Toleda, kde nám průvodce dělal španělský kolega, který se v tomto městě narodil. Musíme říct, že Toledo, bývalé hlavní město Španělska, je opravdu nádherné. Tolik krásných historických a skvěle udržovaných budov se jen tak nevidí. Město má úplně jiný ráz než naše města. Navštívili jsme místní katedrálu, které je vskutku impozantní a vychutnali jsme si atmosféru tohoto města. V Toledo se také nachází slavné Museo el Greco, kde najdete obrazy tohoto významného malíře. Samozřejmě jsme do něj také zavítali.

Pátek byl trochu smutný, protože nás čekal odjezd na letiště a rozloučení s našimi kolegy. Odjízďeli jsme velmi časně, už v 6 hodin ráno. Protože nám do odletu zbyl nějaký čas, s kolegyněmi jsme se rozhodly, že si prohlédneme centrum Madridu. Madrid je krásné, historické město se spoustou malebných zákoutí. V kontrastu s tím zde stojí monumentální královský palác a úžasná katedrála. Odpoledne už nás potom čekal odlet do Prahy.

Co nám tato návštěva dala? Především jsme všichni načerpali nové zkušenosti. V každé škole používají totiž trochu jiné metody práce – a to je hlavní přínos těchto vzájemných návštěv. Také jsme s kolegyněmi do naší školy přivezly nádherný výsledek jedné z mnoha projektových aktivit – Knihu dětských práv. V naší škole na ní pracovali žáci 7. A a 7. B, za což jim patří velké díky. Neodmyslitelnou součástí těchto výjezdů je samozřejmě i poznávání místní kultury a jídla. Toho jsme si všichni

užili opravdu dost a musíme říct, že to byla přehlídka perfektní gastronomie. Stravovací styl Španělů se nám moc líbil – na jídlo se nespěchá, jí se v klidu a pohodě a také skladba pokrmů je úplně jiná: jí se hodně masa a zeleniny a minimum příloh. Také jsme si se zahraničními kolegy vyměnili zkušenosti a zjistili jsme, že je vlastně úplně jedno, v jaké zemi učíme, protože problémy máme velmi podobné.

A co nás čeká dál? V nejbližších týdnech budou na řadě další projektové aktivity: vysílání o dětských právech, komiks s názvem Jak napravit dětský svět, vzdělávací aktivita v partnerské škole v rumunském Brašově, sestavení projektového časopisu, závěrečná projektová hodnotící schůzka v anglickém Bodicote a během prázdnin zpracování závěrečné zprávy pro národní agenturu. Tedy práce více než dost. Tak nám držte palce, ať se nám práce daří.

*Pavlna Reinišová, ZŠ J.K. Tyla
koordinátorka projektu*

Bezpečí ve škole

Dne 1. listopadu 2018 se konala v Pražském kreativním centru konference s názvem „Bezpečí ve škole“. Jelikož to byla akce projektu certifikace „Rodiče vítáni“, jehož je naše škola držitelem, obdržel jsem pozvánku. Téma se mi zdálo zajímavé, pan ředitel Koc byl již přihlášen, vyrazili jsme tedy společně. Pražské kreativní centrum je dům na Staroměstském náměstí, odkud je vidět na orloj a jeho okolí. S touto příjemnou kulisou jsme absolvovali několik zajímavých i několik méně zajímavých přednášek, k tomu panelovou diskusi a na závěr workshopy.

Co mě na konferenci zaujalo? Musím pochválit pana Miroslava Hřebeckého z pořádající společnosti

EDUin za perfektní vedení průběhu konference a znalost prostředí škol.

Václav Mertin – FF UK – psycholog, výběr z jeho přednášky „Klíč k pocitu bezpečí ve škole“

– v bezpečí ve škole musí být nejen děti, ale i učitelé

– malé školy to mají s bezpečím jednodušší

– nejtěžší úkol je, že chceme, aby se děti něco naučily a zároveň je to bavilo

– hlavní přístav pro dítě musí být rodina

– někdy zapomínáme, že děti nejsou stroje

– žíznlivé a hladové dítě je nesoustředěné

– výborná investice jsou adaptační kurzy

– dítě musí cítit, že se může kdykoliv s něčím svěřit

– známkování často snižuje motivaci k učení (zejména u méně nadaných dětí)

– soutěžení ve třídě je zbytečné, některé děti mají malé šance uspět

– soutěž jako reprezentace školy je naopak v pořádku

Jitka Hřebecká – ZŠ a MŠ Archa – Obec Přistoupim – Kde všude se ve škole skrývá (ne)bezpečí

– malotřídka, 55 dětí ve 3 třídách, na 2. stupni 18 dětí

– velké plus – nevrstevnické učení – lépe se integrují slabší nebo hendikepované děti

– pocit bezpečí – ve škole je alespoň jedna osoba, které se mohu svěřit (třeba i paní uklízečka)

pokračování na další straně →

Bezpečí ve škole (dokončení)

- dítě musí být bráno vážně, problém se probere s ním, pak s rodiči
- chyby se musí řešit, ne vždy trestat
- důležité vzory v komunikaci jsou dospělí
- jasně oddělit učení od zkoušení
- někdo lépe píše, někdo má raději ústní projev, je to potřeba vzít v úvahu
- pozor na zesměšňování dětí
- více společné práce dětí – prospěšné
- dobrá je možnost vyjádřit se k práci učitele
- pro přestávky je vhodná zásoba her ve třídě
- třídní pravidla sestavovat s dětmi, dodržuje je pak i učitel

Julia Helena Szymanská – AVAST – Umí se děti bezpečně pohybovat v online prostoru?

- představila projekt „Buď safe online“ s patronem Jirkou Králem
- projekt pro děti 9-13 let – youtube videa, návštěvy škol
- varovala před používáním nebezpečných wifi sítí
- až 51% dětí komunikuje s neznámými lidmi, kteří se často vydávají za někoho jiného
- až 65% dětí používá cheaty ve hrách
- 21% dětí prozradilo svá hesla k herním účtům
- mají desatero – více na www.bud-safeonline.cz

Roman Máca – Institut pro politiku a společnost – Děti a rizika sociálních sítí

- vysvětlení pojmů týkajících se cyberšikany na internetu

- rodiče často neví, jaké stránky děti navštěvují, jaké sociální sítě používají
- příklad, co zveřejňovat – otázka - Vystavil bych si své telefonní číslo na tramvaj?
- Při podezření na trestnou činnost je nutné pořizovat záznam (kopii) profilu, pachatel může obratem profily mazat
- Stránky Stoponline.cz – horká linka pro nahlášení nezákonného obsahu internetu

PANELOVÁ DISKUZE – Jak si ředitelé představují bezpečnou školu

Pan ředitel Koc – ZŠ Tylova – upřednostňuje bezpečnostní mix, ředitelé všeobecně jsou zaměstnáni projekty, granty a dotacemi, chybí čas na prevenci, řeší se průběžně, co je třeba. Chybí pracovníci v IT, školníci, ostraha, aj. Dobré jsou zkušenosti se školním psychologem a školním parlamentem.

Paní ředitelka Slavíková – ZŠ Chomutov – nestíhají prevenci. Přes vrátnici chodí velké množství lidí a rovnou do ředitelny – stížnosti, konzultace. Každoročně se jim obmění 13% žáků během jednoho školního roku. Opatření přijímají za pochodu. Uzavřít školu je složité.

Pan ředitel Lučnička – ZŠ prof. Švejcara Praha, pan ředitel Kubík – ZŠ Hostinné – podobné zkušenosti, chodí škol zvládají, ale podpůrný personál zoufale chybí.

Závěr z panelové diskuse – oproti zahraničí chybí v našich základních

školách podpůrný personál, pohyb těchto pracovníků po škole navíc zvyšuje bezpečí ve školách.

ODPOLEDNÍ WORKSHOPY – postřehy

- i přes wifi připojení rychlovarné konvice se dá nabourat do sítě
- nastavení rodičovské kontroly na počítačích je složité, spíše je třeba o problémech na síti s dětmi co nejčastěji mluvit
- malé děti jsou dnes na internetu obezřetnější než ti, kterým je již 18 let (malí mají dnes více informací)
- i dětem je potřeba na mobil instalovat antivir
- děti mohou při výuce pomáhat učitelům se znalostí používání chytrých telefonů, mohou se obohatit vzájemně

Z pohledu rodiče je pro mě důležitá atmosféra ve škole. Poznává se už u vstupu do školy, někde hřejivě chodby hýří všemi barvami, někde to vypadá jako ve vězení. Když je prostředí ve škole příjemné, je to první krok k většímu bezpečí pro všechny strany. Potom je důležité, jak učitelé dokážou zachytávat zárodky problémů s chováním a otevřeně o nich hovořit s dětmi, kolegy, rodiči. Bez nějakého režimu pro vstup do školy a např. kamerového systému se dnešní školy také neobejdou. Přeji všem ředitelům, aby se jim povedlo v jejich školách namíchat vše dohromady tak, aby naše školy byly co nejbezpečnější. My rodiče ale musíme být tohoto procesu aktivní součástí.

Petr Vovesný, předseda SRŽPŠ

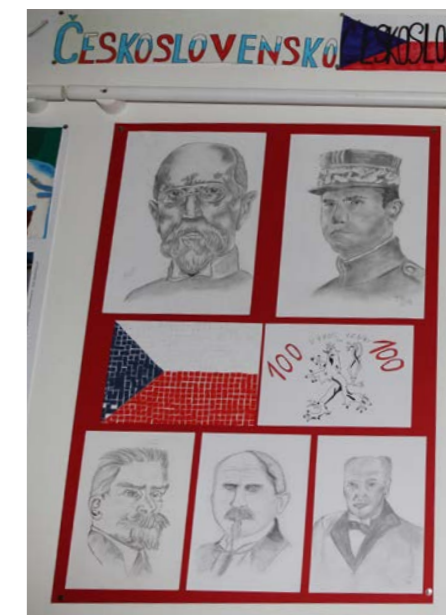
ho, nám věnoval rozsáhlou sbírku nerostů a hornin, která poslouží mnoha dalším generacím žáků školy k objevování krás geologie a mineralogie

Mockrát děkujeme, vyučující přírodopisu

Jak se žilo před 100 lety

V prostorách školní galerie Základní školy Josefa Kajetána Tyla v Písku proběhla v úterý 16. 10. 2018 v rámci oslav 100. výročí vzniku samostatného Československa vernisáž výstavy výtvarných prací „Naše republika“. Vernisáž byla zahájena kreativní a vtipně uvedenou módní přehlídkou, která přinesla průřez módních trendů minulých 100 let. Své modely zde předvedly žákyně devátých tříd. Následovalo působivé vystoupení školního sboru, který nastudoval pro tuto příležitost původní československou hymnu i píseň „Ach synku, synku“. Výstavu zahájil pan ředitel Pavel Koc. Poté vystoupili hosté. Pan Milan Kurstein, umělecký vedoucí a režisér divadelního spolku Prácheňská scéna, připomněl v dobovém kostýmu události vyhlášení republiky v Písku již 14. října 1918. Pan Jaroslav Pospíšil, zástupce Českého svazu bojovníků za svobodu, připomněl i novodobější boj za svobodu v roce 1945. Hosty vernisáže byly dále i členky Československé obce legionářské.

Poté si návštěvníci vernisáže prohlédli s velkým zájmem výstavu výtvarných prací žáků, spojených se vznikem Československa a životem v něm v jeho prvních desetiletích. Tvůrci výstavy se snažili představit si, jak tenkrát lidé žili, jak se oblékali, jaké výrobky si mohli zakoupit, jak vypadal tehdejší kulturní život (literatura, výtvarné umění, architektura...), nebo politická scéna. Záměrem nebylo postihnout detailně vše. Je to jen ochutnávka tehdejšího života viděna očima žáků základní školy. Do tvorby se mohli zapojit žáci 4.-9. tříd. Práce vznikaly ve druhém pololetí školního roku 2017/2018 a počátkem tohoto školního roku. Na výstavě se setkáte s portréty politiků, kteří stáli u zrodu Československa, s některými spisovateli, s malíři, hudebníky, filmovými herci, ale i s průmyslníky, vynálezci a s dalšími známými osobnostmi tehdejší společnosti. Část výstavy je věnována i osobnostem našich dějin, na které jsou žáci pyšní (od 14. století po dnešek). Na dalších panelech

uvidíte české automobily, módní návrhy, poštovní známky (od prvních návrhů známek Alfonse Muchy až po známky z 60. let), dobové reklamy, ukázky funkcionalistické architektury, parafráze obrazů českých malířů první poloviny 20. století a další portréty slavných.

Touto akcí žáci a učitelé Základní školy Josefa Kajetána Tyla v Písku tvořivě oslavili 100. výročí vzniku samostatného Československa.

Pavla Šrůtová

Mezinárodní projekt

„Záložka do knih spojuje školy“

V rámci čtenářských dílen, které ve výuce českého jazyka uplatňují učitelé Tylovy školy, či v hodinách výtvarné výchovy, žáci tvořili záložky do knih. Tvorba záložek je v měsíci září a říjnu na naší škole příjemnou tradicí. Již čtvrtým rokem jsme zapojeni do mezinárodního projektu pod názvem „Záložka do knih spojuje školy“, jehož podstatou je podpora dětského čtenářství a navázání kontaktů mezi českými a slovenskými školami. Projekt vyhlásila Knihovna Jiřího Mahena v Brně a Slovenská pedagogická knihovna v Bratislavě. Partnerskou školou je

nám po celou dobu účasti v projektu slovenská ZŠ J. A. Komenského ve Velkém Krtiši.

Každým rokem je vyhlášeno jiné téma. Tentokrát jsme ztvárňovali dětem velmi blízké téma „Pohádky, bajky, pověsti a příběhy neznají hranice“. Žáci z I. i II. stupně malovali zážitky ze své četby různými výtvarnými technikami. Do konce října jsme si pak se slovenskou základní školou vyměnili 100 knižních záložek.

Koordinátorka projektu, Mgr. Eva Hralová

Voskování

V pátek 7. 12. 2018 se třída 6. A zúčastnila programu „Voskování“ tedy vyrábění ze včelího vosku. Každý měl připravenou plástev vosku, formičky a nitky na koncích svázané do uzlíků. Vzali jsme si vysoušeč na vlasy a vosk nahřáli. Formičkami jsme vždy vykrojili dva stejné tvary, mezi které jsme dali nitku s uzlíkem a okraje jsme umačkali, aby se ozdoby nerozpadly. Tímto způsobem jsme si vyrobili ozdoby na vánoční stromeček a dvě svíčky.

Vyrábění jsme si užili a výrobky jsme si odnesli domů.

Nela Vancová, 6. A

Poděkování za dar škole

Na počátku listopadu nás potěšil nádherný dárek, který jsme obdrželi do kabinetu přírodopisu. Pan Krůta, dědeček Josefa Zábranského

Ozoboti na Tylovce

Barevně blikající robůtci jezdí po drahách, občas se zastaví, pak zrychlí, změní barvu, zatočí, udělají piruetku. A to všechno podle pokynů dětí, které je dokáží během půl hodinky velmi intuitivně ovládat, i když se s hračkou setkaly třeba poprvé. Robůtci se jmenují Ozoboti a v úterý 6. listopadu odpoledne je na Tylovce představila sušická učitelka paní Štěpánka Baierlová. Na setkání byli pozváni rodiče se svými dětmi, které navštěvují kroužek Zábavné logiky pod vedením paní učitelky Jany Mohňanské, ale i ostatní zájemci z řad žáků školy. Naši malí logici trochu znali Ozobota z kroužku a tak mohli mamkám a tatškům předvést, jak pomocí barevných kódů Ozobotovi poručit, aby zahnul doleva, vyhnul se překážce nebo třeba dovezl náklad do cíle. Že se tak nenápad-

ně naučily něco ze základů programování, toho si děti ani nevšimly – měly hlavně radost, že kulatý blikající robůtek dělá to, co mu předem nakreslily do cesty. Jménem rodičů děkuji za tuto možnost poznat novou technickou vymoženost, která se možná letos

objeví v dopise Ježíškovi nejednoho z dětí.

Klára Koubová (syn Mikuláš 1.A, syn Jan 2.B)

Audit na nečisto

Za ekotýmem do školy přijela paní auditorka z Českých Budějovic.

A s tou si ekotým udělal takzvaný audit na nečisto. Při auditu ekoškoly přijedou auditori a ti zkontrolují, jestli naše škola může být dále ekoškolou. Chodí po škole a ptají se ekotýmu, žáků, učitelů, školníka, ředitele, kuchařů a uklízečky.

Vše si to zaškrtnou a potom projdou výsledky. Ekotým si to zkusil na nečisto. Vlastně si na ty auditory tak trochu zahrál. Ekotým chodil a ptal se osob, kterých se budou ptát auditori.

Potom zhodnotil, co by se dalo zlepšit.

Jakub Staffa, 5. D

Kvíz: 1. světová válka

1. Ve kterém roce byl poprvé použit bojový jedovatý plyn?
2. Kterou zbraní byly vybaveny bitevní letouny?
3. Kolik lidí zemřelo v první světové válce: přes 7,5 mil., přes 8,5 mil., přes 10 milionů
4. Kde se v době první světové války nacházela tzv. západní fronta?
5. Jak se říká území mezi nepřátelskými zákopy?
6. Jakou ochranu měli vojáci před bojovými plyny?
7. Jak se říkalo anglickým vojákům, kteří cvičili koně?
8. Ve kterém roce proběhla největší námořní bitva první světové války?
9. Jak se říká střelci, který se snaží zasáhnout nekryté vojáky?
10. Granát je zbraň? Je to tak?

ODPOVĚDI

1. v roce 1915	6. plynové masky
2. kulomety	7. krotitelé koní
3. 10 milionů	8. v roce 1916
4. v Belgii a Francii	9. odstřelovač
5. území nikoho	10. ano

Riša Staněk, 8. B

Byli jsme v ZOO v Praze

(přírodovědná exkurze 7. ročníků)

I v letošním roce se sedmáci vydali za opakováním učiva přírodopisu do pražské ZOO. Že jezdíme právě sem, i když to není nejlevnější výlet..., mohou vlastně poslední roky právě žáci. Exkurzi plánujeme společně a vybíráme tu ZOO, kterou žáci znají nejméně... A tak se nakonec stalo, že do Prahy mířili žáci 7. A a 7. B, zatímco 7. C cestovala do Plzně. Ale myslím si, že zážitky za to určitě stály! 😊 Tématem exkurze je funkce a význam zoologických zahrad... Do exkurze se také promítá orientace v terénu a práce s mapou.

M. Hlavničková, R. Deme

ZPRÁVA Z EXKURZE

Do ZOO Praha jsme jeli autobusem. Když jsme vešli do ZOO, tak první zvíře, které jsme viděli, byla panda červená. Pak jsme pokračovali k lachtanům a tučňákům. Když jsme se jich nabažili, pokračovali jsme k pavilonu želv. Tam jsme se rozdělili do pracovních skupin a dali si rozchod za těmi živočichy, které jsme chtěli dle našeho výběru pozorovat a podat o nich hlášení v Adoptivním listu. Někteří z nás mířili do pavilonu šelem, jiní za gorilami, někteří ještě chtěli za slony a žirafami, což je úplně na druhé straně areálu, ale odměnou jim byla nejen nádherná zvířata, ale také malý budhistický chrám! A co jsme ještě viděli? Koně převalského, bizony, zaujal nás pavilon velemloků. Spousta z nás si nenechala ujít lední medvědy, kteří se za slunečného počasí opět předváděli! Oblíbení jsou také klokani, zebrý a divocí psi. Ti co zašli do Indonéské džungle, vstoupili do tmavé místnosti, kde volně poletovali zástupci letounů – netopýři...

Cestou po ZOO jsme mohli zakoupit v obchůdkách suvenýry... třeba sloní trus, obří plyšáky a nejvíc v kurzu byla zrovna mamba zelená!!! (To proto, že v tom týdnu ji hledala celá Praha...)

Sraz jsme měli ve 13:30 u hlavní brány, kde jsme si došli vyzvednout slíbené drobné odměny za vyplnění

kvízu „Vzácní a jedineční“, který zde vyhlásili v rámci akce „Vezmi svoji třídu do ZOO“. Byli jsme šikovní a zadané úkoly jsme zvládli 😊 Takže jsme nastoupili do autobusu a odjeli zpět do Písku.

Exkurze byla odpočinková, poučná a všem se líbila!

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Zvířata mají dobré životní podmínky. Výběhy mají zařízené jako by byli v přirozeném prostředí. Zároveň jsou vybudovány tak, aby návštěvníci zoologické zahrady mohli zvířata pozorovat z blízka. Mají zde dobře vyznačené cesty s ukazateli na každé křižovatce, nechybí dostatek orientačních tabulí. U výběhů jsou pěkně řešené informační tabulky o jednotlivých živočišných druzích, nechybí na nich

i mapka výskytu živočicha. Nejlépe hodnocené jsou pak ty pavilony, kde návštěvník přichází do přímého kontaktu s živočichy např. kaloni v Indonéské džungli, lemuří výběh...

Velmi poučná a zajímavá jsou komentovaná krmení zvířat, kde se můžeme dozvědět spoustu zajímavostí.

Doporučení: Bylo by dobré zvětšit výběhy pro žirafy a slony. Čistější vodu u hrochů, ve vodě nejsou vidět. Přidat lavičky.

OTÁZKY REPORTÉRŮ A VÝBĚR Z ODPOVĚDÍ...

Jaké zvíře se ti nejvíce líbilo?

Terka: lední medvěd

Fanda: bizon

Bibi: kůň Převalský

Jakub: lachtan přeci

Byli jste se podívat na komentovaném krmení?

Nebyli.

Pozn. Konají se jen o víkendech...

pokračování na další straně →

Byli jsme v ZOO v Praze

Popiš chování lemuru. Co se ti na nich líbilo?

Filip: Líbilo se mi, jak skáčou ve větvích a jejich ocasy.

Fanda: Byli roztomilí, trhali listy.

Jaké zvíře se ti nejvíce podobalo?

Šimon: Gorily, protože vypadají jako lidi.

Lucka: Lední medvěd, protože se koupe.

Jaké jsou podmínky zvířat v ZOO?

Žije se jim tam dobře?

Terka: Mají dostačující a pěkné výběhy, tak asi dobře.

Linda: Jsou to ohrožené druhy... tak snad dobře.

Viděli jste některá zvíře poprvé na živo? Jaká?

Verča: kaloň, netopýr

Filip: lemur

Návštěvníky jaké národnosti jste tam nejvíce potkávali kromě Čechů?

Petr: Rusy

Lucka: Japonce

P. učitelka: Němci, Rumuny

Viděli jste nějaká mláďata? Která?

Kuba: lachtany a gorily

Šimon: gorily

Lucka: slůně

Která zvířata navštívila p. učitelka Hlavničková?

Pavouky 😞 a nikdo se k ní nepřidal 😊, Africký pavilon – mangusta trpasličí

Líbilo se ti v pražské ZOO?

Za 7. B ANO... 😊

Vaše 7.B

španělská, jumbo nebo westernová. Kytara, jakou známe dnes, byla poprvé vytvořena v 18. století. Kytara může mít 4, 6, 7, 9 nebo dokonce 12 strun. Kytary mohou mít různou hodnotu a vlastní příběhy. Kytara člena legendární skupiny Beatles byla nejprve během vánočního koncertu kapele ukradena a poté se po letech vydrala na aukci za 2,41 milionu dolarů, což je asi 60,6 miliónů korun.

Pro mě je však nejzvládnější moje vlastní akustická kytara, kterou jsem dostal ve svých devíti letech.

Jakub Staffa, 5. D

Můj koníček – kytara

Protože mezi mé koníčky patří hra na kytaru, chtěl bych vás s ní trochu seznámit.

Kytara je strunný drnkací nástroj. Dá se na ni hrát několika styly. Kytar je několik druhů, například kytara

kresba: Adam Křesina, 6.A

Hoře po bitvě na Bílé hoře

A takhle přibližuje paní učitelka Jana Řehořová historii naší země svým páťákům

1. „Těžko se nám nyní žije, když nad námi ruka habsburská je!“
2. Se zdviženým prstem káže: „Katolickým směrem půjdeš a na kalich zcela zapomeneš!“ A co s tím,..... kdo přejít nedokáže?
3. Ferdinand II., mocný vládce nestrpěl vzpouru, a tak ztrestal zrádce.
4. Na Staroměstském náměstí velmi rušno je, popraveno bude 27 vůdců protihabsburského odboje.
5. Jan Mydlář se nyní chopí svého meče, z rukou kata již žádný z odsouzených neuteče.
6. Protestantská Evropa se bouří a zbrojí, po dlouhých třicet let se obyčejný lid schovává a bojí.
7. Hladoví Švédové krutě drancují celé kraje, Lidé prchají ze spálených obydlí, niče ho nemaje.
8. Unavené země zlíbané polibky děl, volají po míru a po klidu zbraní. Všude jen pusto a torza padlých těl, „Ať už je po válce!“ „Prosím Tě, Pane, vyslyš mé přání!“
9. Poslední ruka stvrdila svým podpisem, že dne 24. října válka končí vestfálským mírem. (1648)

Něco pro zasmání

V novinách se jednou objevil následující inzerát:

Prodám kompletní svaz třiceti třech encyklopedií, už je nepoužívám.

Zn. Oženil jsem se a má manželka ví evidentně všechno

V minulých dnech se dožil jeden lékař sta let. Ptali se ho, čím to, že se dožil tak vysokého věku. Doktor řekl: „Málo jsem jedl, střídě pil..., a nikdy jsem neužíval ani jeden z léků, které jsem předepisoval jiným.“

„Časuj sloveso chodím!“ řekla učitelka češtiny zkoušenému žákovi.

„Chodím... chodíš... chodí...“

„Rychleji!“ žádá netrpělivá pedagožka.

„Běžíme... běžíte... běží...!“

Pepíček prosí tátu: „Tati, kup mi bubnu.“ „Nekoupím, budeš mě rušit při práci.“

Pepíček: „Neboj, budu bubnovat jenom, když budeš spát.“

„Sire, pojedete dnes dopoledne k lékaři?“

„Asi ne, mám za svítání souboj v parku na kraji města.“ „Tak vás mám přeobjednat na odpoledne?“

Co kdyby...?

„Co by sis přál(a) k Vánocům, kdyby sis mohl(a) přát cokoli?“

Benedikt Chmelík 7.A:
„Aby zmizel všechn odpad na Zemi.“

Běta Procházková 7.B:
„Přála bych si auto.“ (smích)

Šimon Hrdlička 7.B:
„Já bych si přál raketomet.“

Barbora Velková 9.A:
„Ať jsou o Vánocích na sebe všichni hodní.“

p. uč. Staňková:
„Nad tím bych se musela hodně zamyslet.“

Natálie Vávrová 7.B:
„Aby byli všichni zdraví.“

Dominik Novák:
„Pizzu!“

Gabriela Tothová 7.A:
„Šťěstí a zdraví pro všechny, kteří jsou na tom nějak špatně.“

Prokop Vovesný 7.A

„Ne, Jean. Buď už u lékaře budu, nebo ho nebudu potřebovat...“

Ministerstvo dopravy prý připravuje speciální dopravní značku pro blondaté řidičky. Bude oznamovat konec kruhového objezdu!

V Alpách přijde turista za horským vůdcem, aby ho zavedl na vrchol Matterhornu. „Nezlobte se, ale já už to několik roků nedělám.“ „A proč?“ „Špatně jsem snášel tu samotu při sestupu.“

Vít Stoszek, 8. B

Slované

V letošním školním roce jsme při prvouce probírali Slované. Aby nás výuka více bavila, vyráběli jsme ve skupinkách slovanské nádoby, domy Slovanů – polozemnice a sepisovali vše, co už o nich víme.

Jak se nám práce dařila, můžete posoudit sami.

Žáci 4. D

Slované
 Kdysi dávno v pravěku žili Slované a stavěli si obydlí-polozemnice, které byly zahlobbeny 80cm do země. Slované chovali dobytek a pracovali na poli, ale vše, co vypěstovali, jim každý rok sebrali kočovní Avari, kteří je napadali. Avari sídlili na území dnešního Maďarska a poznali se tak, že měli dva dlouhé copy. Avari napadali Slované tak dlouho, než přišel Franský kupec Sámó, ozbrojil Slované a naučil je bojovat. Avari po dlouhé době porazili, ale při boji padlo hodně slovanských mužů. Pak dali Avari Slovanům konečně pokoj a vznikla Sámova říše.
 Tomáš Rybářík, 4.D

PRÁCE DĚTÍ

Lapený v síti

Tak moc lidí řeší sociální životy. To, co je skutečné a kde je pravda. Já to tak občas pozoruji a pomalu z toho tiše unikám.

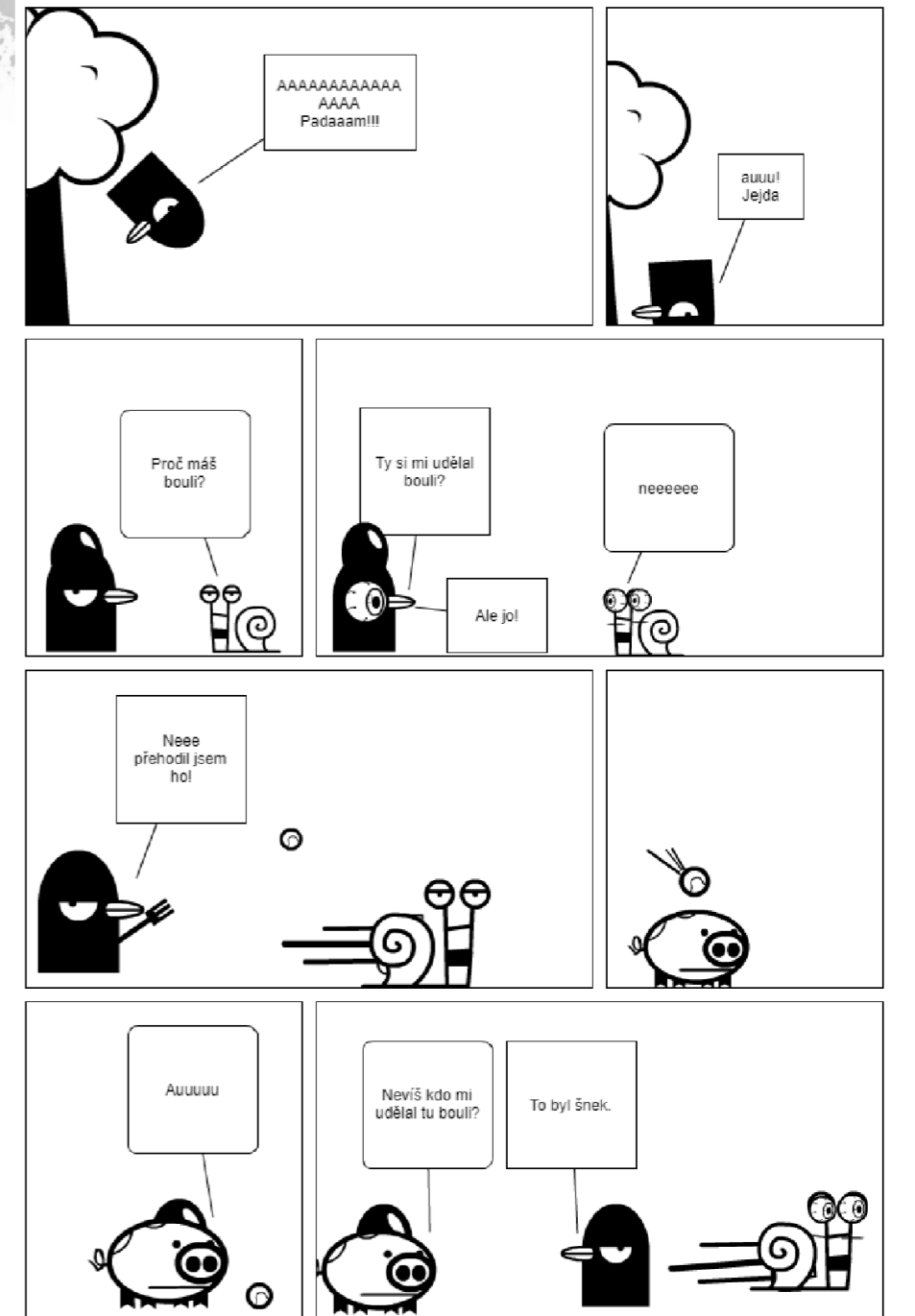
Na sociální síte chodím „stalkovat“ jednoduše proto, že mě baví. Chodím se jimi inspirovat, nechávám se nakopnout lidmi, kteří hodně cestují, k tomu, abych zvedla občas pohodlný zadek a vyrazila poznávat svět. Kochám se krásně nafoceným, zdravým jídlem a pak jdu sama se něco pokusit vytvořit a ten výtvar skončí většinou v koši, ale to

kresba: Štěpán Pospíšil, 6.A

Komiks BOULE

Jakub Staffa, 5.D

minut denně budeš chtít v té síti koukat, jestli se budeš chtít smát nebo mračit, jestli se necháš inspirovat nebo radši tak trochu mučit. Jen na tobě. Na nikom jiném.
 Nikola Vorlíčková, 9. B

kresba: Vojtěch Ježek, 6.A

PRÁCE DĚTÍ

Navzdory všem

Král je mrtvý, celá země je bez vlády a spousta lidí to využilo ke svému zisku. Někteří z nich se ale začali sdružovat a dobývat vesnice, hrady, ale i města. Již jim patří celá země. Celá až na jedno místo – hrad Velká Hora. Edrik je jedním z těch, co hrad brání. Podaří se Velkou Horu ubránit nebo si nájezdníci podrobí i ji?

Byla tichá a klidná noc. Edrik seděl na hradbách hradu Velká Hora a pozoroval nádvoří. Nic se tam nedělo, ale Edrik doufal, že splní úkol, který mu dal baron Rodrik. Najít zrádce, který každou noc podával informace o obraně hradu nepřátelským nájezdníkům.

Baron Rodrik vzal Edrika asi před pěti lety na hrad Velká Hora, protože jako malý přišel o domov a o svého otce, který baronu Rodrikovi kdysi zachránil život. Jeho matka po třech letech umřela stářím, a tak byl Rodrik pro Edrika skoro jako vlastní otec. Tím, že baron Rodrik nechal Edrika bydlet ve Velké Hoře, mu vlastně zachránil život, protože před třemi lety vypukla v zemi naprostá anarchie. Někomu se totiž podařilo zabít krále a celou jeho rodinu. Nezůstal tudíž nikdo, kdo by udržoval pořádek. Toho samozřejmě hned využilo spousta lidí a za-

čali krást a vraždit, aniž by je někdo mohl potrestat. Tito lidé se pak začali sdružovat do větších skupin a začali plnit a vypalovat vesnice.

Jejich počty se stále zvyšovaly, a tak už dokázali i dobýt hrady, pevnosti, tvrže a dokonce i města. A teď podle všech zpráv okupovali i hlavní město. Bohužel vyhrávali a brzy mělo být jejich.

Jenže několik nájezdníků bylo i zde. Asi stovka z nich byla před branami Velké Hory a občas prováděli malé útoky. Ty ale sloužily jen k oslabení a bylo jen otázkou času, kdy přijde největší útok. Hrad Velká Hora útokům odolával, i přesto že v něm zůstalo asi jen dvacet vojáků, z nichž bylo deset lukostřelců a deset pěšáků. Přes strategickou polohu a pevné hradby, je ale mohl zrádce stejně všechny velmi ohrozit. Proto tady byl Edrik.

Již měsíc chodil každou noc po hradě a doufal, že zrádce přistihne. Nejprve čekal u brány, ale ta byla hlídána vojáky a navíc by se přes ní stejně nedostal. Ale pak si uvědomil, že Velká Hora byla postavená tak, že aby se vůbec dostal k hradbám musel by projít přes nádvoří, a tak čekal tam.

Již byla půlnoc a Edrik v puse žvýkal plesnivý chleba. To, že každou noc hlídal, znamenalo, že přes den většinou spal, proto teď vlastně obědval.

„Co bych dal za kousek vepřového,“ říkal si Edrik. Jenže ten, kdo vyšel za hradby, měl kvůli nájezdníkům malou šanci přežít, a tak měli jen velmi málo jídla.

Vtom si Edrik všiml pohybu ve stínu. Sotva ale natáhl tětivu svého luku, uviděl, že onen stín je pouhá stráž, která zde občas procházela. Tak zase tětivu vypnul a rozhlížel se dál po nádvoří.

Mělo čtvercový tvar. Uprostřed něj se rozpínala obrovská lípa, kam občas sedali ptáci. Přímo před ním byla hlavní budova hradu. V ní byly všechny pokoje, kuchyně a velké skladiště jídla a zbroje, to bylo bohužel již skoro prázdné. Z Edrikova pohledu byly napravo stáje a nalevo stála kasárna. Tam spali všichni vojáci, tedy kromě těch, co zrovna měli hlídku. Ale v hlavní budově měl pokoj on, baron, ženy a děti, kterým se podařilo uprchnout do Velké Hory z vesnice, která před ní kdysi stála. V té vesnici žil kdysi se svými rodiči i Edrik. V hlavní budově ovšem žili i dva šlechticové, kteří momentálně veleli zbytku vojáků. Byli to Richard a Jan. S Richardem zde bydlel i jeho syn Michal, což byl Edrikův nejlepší přítel. Ten mu byl velice podobný, ale zdaleka ne tolik jako se Edrik podobal své matce. I on měl tmavohnědé vlasy a středně vysokou postavu. Nejvíce se jí však podobal obličejem. Byl bystrý a uměl se dobře schovávat. Neměl sice moc dobře bojovat s mečem, ale výborně střílel z luku. Jednou, když ho vzal Baron na lov, Edrik trefil jelena, který běžel asi šedesát metrů od něj. Měl ale i špatné vlastnosti. Byl například velmi důvěřivý a kdysi pil ve velkém množství alkohol. Ale toho zlovyku se už našťásti zbavil.

(pokračování příště)

Adam Kupec, 8.C

Dareba si v duchu řekl, že Husták nikdy, ale opravdu nikdy nikde jídlo nenechává. Bylo to podezřelé. Pak Šokýno uviděl obrovité stopy. Řekl to Křeňákovi, který měl stopařskou příručku. Otevřel ji na straně číslo 31: téma troll. Podle příručky to byly stopy lesního trolla. Všechno do sebe zapadalo. Husták si dal

Pohádka o Darebovi

svačinu a v půli přišel lesní troll. Husták upustil svačinu a troll ho odnesl. „Půjdem po jeho stopách“, řekla Stydlivka, která si prohlížela obsah svačiny. „Tak jdeme“, řekl Dareba a sledovali stopy lesního trolla. Blížil se večer, smajlíci byli unavení, a tak se usadili u velkého stromu. Křeňák řekl: „Tehle strom tu stojí tisíc let a je to posvátný dub.“ Smajlíci si vybalili spacáky, Šokýno šel pro pár kamenů na ohniště. Dareba neměl sekeru, a tak jen posbíral třísky, které byly po zemi. Stydlivka došla pro suchou trávu. Dareba postavil ohniště. Nejdřív kameny do kruhu, pak suchou trávu a nakonec třísky. Dvěma kameny křesal o sebe, zapálil suchou trávu a oheň byl na světě. Smajlíci se konečně ohřáli, lehli si na svoje karimatky, zabalili se do spacáků a usnuli.

Jeskyně

Ráno smajlíci pokračovali po sto-

Pohádka z kouzelných slov

kniha, klíč, veselý člověk, brouk, věž, dům, šipka, zámek, divadlo

Můj příběh

Život je jako jedno velké divadlo, které hraje pro všechny bohy, anděly a nebožtíky. V této divadelní hře potkáváme mnoho věcí, lidí, zvířat a rostlin, ale jak se říká, nic není náhodou. Tento příběh vypráví o jedné nehmotné věci, která se jmenuje klíč do našeho světa. V jedné obyčejné zemi, v jednom obyčejném městě, v obyčejném paneláku žil obyčejný chlapec jménem Radek. Jednou když šel ze školy, našel jsem v podchodu starou knihu. Byla asi ručně dělaná, všechno bylo rozmazané a nepřesné, ale název se přečíst dal. Ta kniha se jmenovala Mé světy vnitřní. Radkovi to moc nedávalo smysl, ale knihu zvedl, oprášil

pách lesního trolla. Mezi tím, co smajlíci sledovali stopy, se Husták probudil v kleci, zavěšené na kamenném stropě v jeskyni. Uviděl spícího trolla a v duchu si řekl: „Kde to jsem? Musím se dostat pryč! Musím pokračovat v cestě k pradávnej sopce, v cestě za pokladem.“ Byl ale zavěšený a pod ním spal troll. Kdyby na něj skočil, probudil by se a určitě by ho zase uvěznil. Musel to vymyslet jinak. Hustáka napadlo rozhoupat se a chytit se římsy vytesané na skále. Husták zahrabal v batohu a vylovil kancelářskou sponku. Narovnal ji a strčil do zámku. Chvilí šťoural sponkou v zámku a najednou „CVAK!“ Troll ze spaní zabručel, až se to rozlehlo jeskyní. Husták se rozhoupal, až se mohl chytit i kamenné římsy. V duchu si odpočítal: „raz, dva, tři“, skočil na římsu a chytil se. Troll znovu zabručel ze spaní. Husták šplhal podél římsy až k východu, kde rostl strom. Chytil se nejbližší větve a po stromě sešplhal dolů. Konečně mohl zase pokračovat v cestě k sopce.

Mezitím smajlíci...

Smajlíci pořád šli po stopách lesního trolla, dokud nedorazili k jeskyni. „Pst!!!“ utišil Dareba smajlíky. „Půjdem potichu dovnitř“. A tak smajlíci potichu vstoupili do jeskyně, kde chrápal lesní troll. Kolem něj se válely hlavy a těla srnec a další zvířete, ze kterých ale zbyly už jen kostry. Smajlíci si všimli klece nad trollem. Klec byla otevřená a v zámku kancelářská sponka. Pusina řekla: „Husták utekl, přišli jsme pozdě“. „Nejspíš pokračoval k té sopce“ řekl Dareba. „Vidíte tu římsu?“ Zeptal se Křeňák. „Mohl se jí chytit, došplhat ke stromu, slézt dolů a vyrazit k sopce“. „To je pravda“, řekla Prdlina. „Koukneme se k tomu stromu, po kterém slezl“. Smajlíci šli a opravdu. Byly tam stopy Hustáka. Pokračovali klikatou pěšinou až k pradávnej sopce. „Pojďte, musíme zachránit Hustáka dřív, než se tam někde utopí v lávě!“

Pokračování příště...

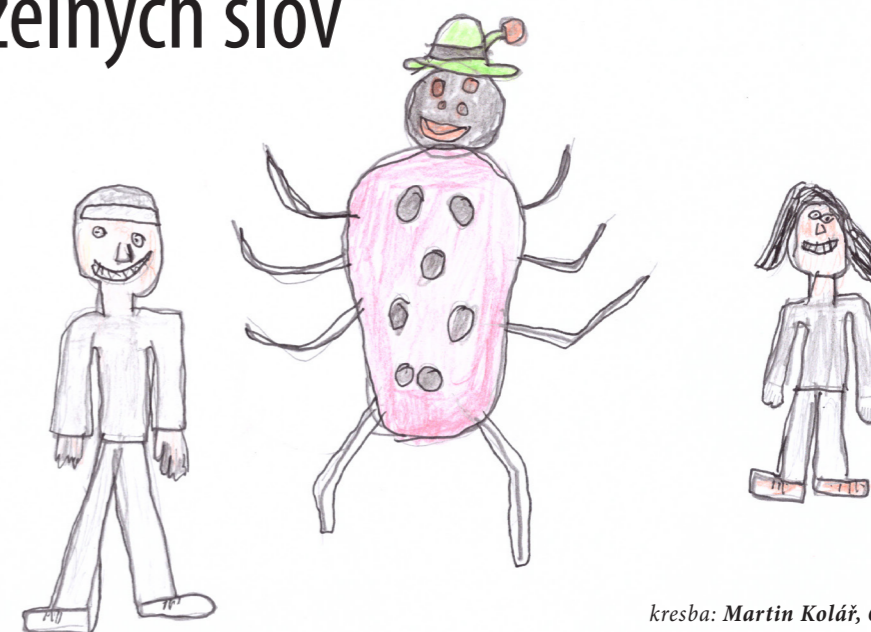
Tomáš Franců, 5. A

Pohádka o Darebovi

Les

Smajlíci vykročili do lesa a když to udělali, vchod do lesa se zavřel. Úplně zarostl! Dareba řekl: „Už není cesty zpět. Musíme jít dál a zachránit

nit Hustáka.“ Smajlíci šli po Hustákových stopách a asi po 20 metrech došli k místu, kde Husták nechal ubrousek, když tam jedl. Také tam nechal nedojedený toust s džemem.

kresba: Martin Kolář, 6.A

ji a dal do aktovky. Doma si ji vytáhl a chystal se, že si ji přečte, ale stránky byly prázdné. Jednou v parku potkal veselého člověka, který mu začal vyprávět o životní cestě. Říkal „Na životní cestě je důležité všimnout si oby-

čejných věcí. Jakákoli je taková šipka, která ti ukáže kudy kam, představ si, jednou jsem tady našel berušku do vlasů tak jsem si ji vzal a po chvilce chůze jsem narazil na dívku, která se

pokračování na další straně →

Pohádka z kouzelných slov

mě ptala, jestli jsem nenašel berušku do vlasů. A ta dívka byla ten typ člověka, kterého hledám. Díky obyčejné sponě jsme se poznali a teď máme malý dům na samotě. Když mi dopovídal příběh, rozloučili jsme se a šli jsme každý svou cestou. Doma jsem

si sedl k nalezené knížce a najednou jsem v ní našel klíč, byl celý ze zlaté mlhy a v tu chvíli jsem na hrudi ucítil podivné zašimrání, objevil se tam zámek také ze zlaté mlhy. Otočil jsem klíčem, který jsem tam vložil, bylo to napínavé jako odemknout dveře od

nějaké staré věže. A pak mi v mžiku bylo vše jasné, ty vnitřní světy byly ta úžasná místa plná fantazie a snů. I vy se tam můžete dostat, pokud si budete všimnout obyčejných věcí třeba brouků. Tohle je konec vyprávění o Radkovi. Doufám, že se vám příběh líbil. Takže se teď asi rozloučím s realitou a budu se nořit do dalších příběhů.

Františka Kadlčáková, 4.B

Máme rádi zvířata

Netopýr

Netopýr je savec. Rodí živá mláďata. Lítá v noci. Loví v noci. Ve dne spí v jeskyni nebo ve starém kmeni. Má dlouhá křídla. Má uši, tělo a ostré zuby. Ušima dobře slyší. „Vidí ušima.“ Spí hlavou dolů.

David Šíp, 2.B

Lemur

Lemur umí dobře skákat. Je hezký a dovádí. Taky umí dobře běhat. Vypadá jako opice.

Jan Kouba, 2.B

Opice

Opice visí na stromě. Jí banány. Je hodně mrštná. Houpe se na větvích. A má dlouhý ocásek.

Anetka Šeráková, 2.B

Surikata

Surikata je roztomilá. Umí si stoupnout na zadní. Hrabe si díry, protože tam spí a má tam domeček. Je hezká. Může jíst i zeleninu. Pije vodu. Je to chytrý tvor.

Eliška Šáchová, 2.B

Želva

Želva je tvor, který žije v divočině. Jí salát, okurky, hrozny a má hodně přátel. Může se skamarádit i s člověkem. Každý jeden rok se musí čistit její akvárium. Je to moje oblíbené zvíře.

Eliška Staffová, 2.B

Delfín

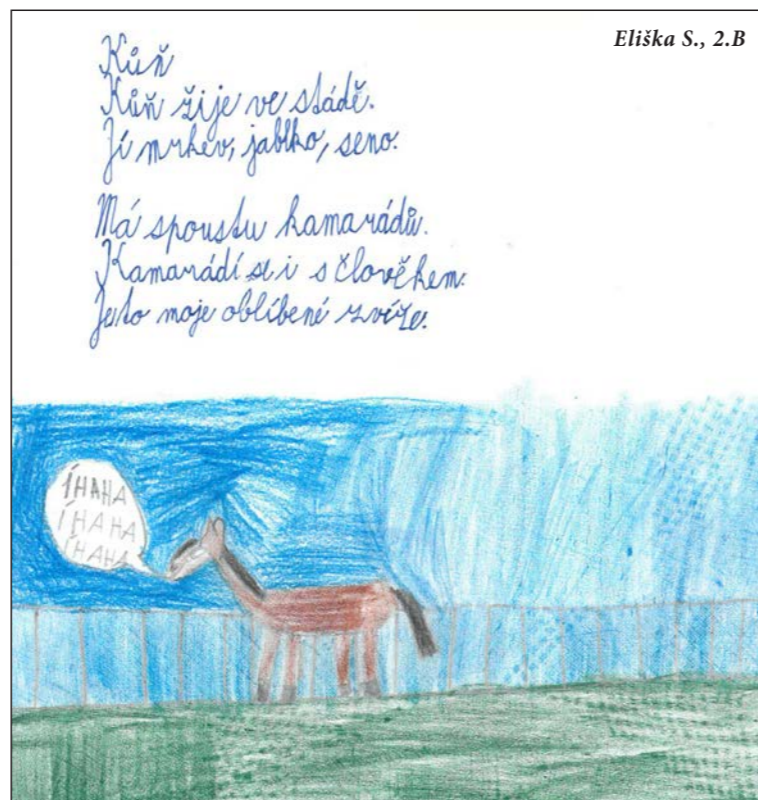
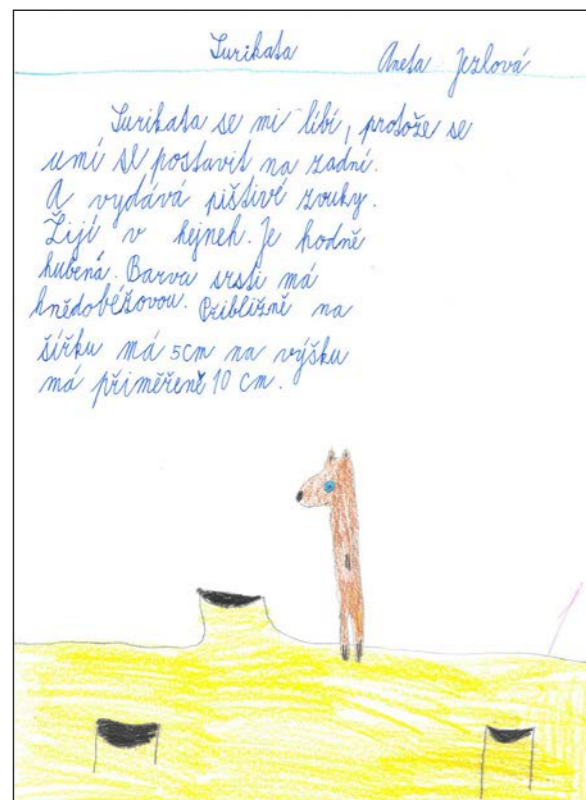
Delfín umí vnímat okolí i když spí. Má silný hlas, který umí ostatní delfínové rozpoznat. Jí chaluhy. Je to moc inteligentní tvor.

Jáchym Chalupa, 2.B

Tučňák

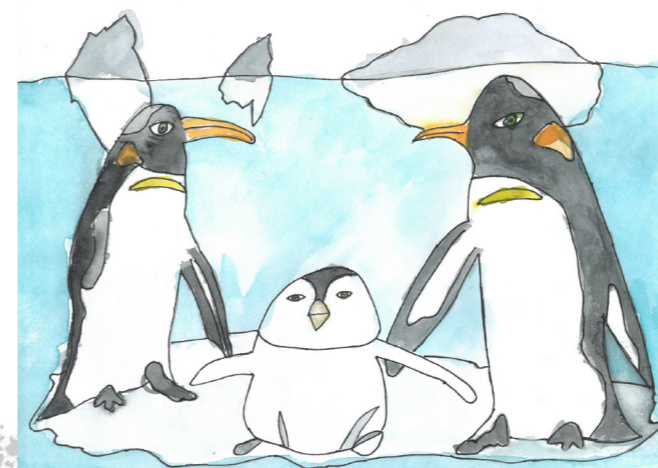
Tučňák je pták. Je velmi zajímavý a umí dobře plavat.

pokračování na další straně →

Ale tučňák nelétá. Loví ryby. Vyskytuje se hlavně na jižním pólu. Je velmi vznešený.

Anetka Jezlová, 2.B

Pohádkové příběhy z jazykového kurzu

Pohádkový miniseriál v anglickém jazyce pokračuje...

Princess Annie

Written by Ella Štastná 5.B

Once upon a time there was a princess and her name was Annie. She lived in the beautiful palace not far away from a big lake.

She had beautiful room with lots of colourful hats. There were running deer in the garden. She wasn't allowed to see people in the city so her best friend was a little blue frog. Annie loved her frog very much.

One day her frog ran away to the city. Annie was very sad and so her father asked his guards to look for the frog. In the meantime, the little frog got lost and was very scared. Fortunately, one man found her and took her back to the princess' castle. The princess and the little blue frog were very happy to be together again. And if they live they are happy till today.

The End

Riša Staněk, 8. B

LUŠTÍME v němčině a angličtině

Finde 14 Wörter zum Thema WEIHNACHTEN und schreib sie aus! Najdi 14 slovíček k danému tématu a vypiš je!

B	R	A	T	Ä	P	F	E	L
N	D	E	A	D	V	E	N	T
I	S	C	H	N	E	E	G	Z
K	K	N	E	H	C	S	E	G
O	I	R	N	U	S	S	L	E
L	R	E	N	I	S	O	R	Z
A	C	T	S	A	C	K	E	R
U	H	S	M	K	B	E	R	E
S	E	R	E	T	N	I	W	K

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Ergänze das richtige unregelmässige Wort! Doplně správné nepravidelné sloveso!

- Fahrrad
- Schi
- Buch
- Pizza
- Italienisch
- Filme
- Medikamente

DRUŽINA

Pomáháme zvířátkům

V podzimních měsících září a říjnu se děti ze školní družiny zapojily do již tradiční soutěže ve sběru kaštanů. Už několikátou podzimní sezónu děti sbírají kaštiny a pomáhají tak lesníkům Lesů města Písku s příkrmováním daňků a muflonů v písecké obůrce. Celkem nasbíraly 74 pytlů! Soutěžily všechny družiny, paní vychovatelky odměřovaly přinesené kaštiny na kyblíky a pan Šimko průběžně odvážel plné pytle, aby ve škole nezaplesnivěly. Nejvíce kaštanů nasbíraly děti v ŠD 2 – celkem 373 kyblíků a z tohoto oddělení je i nejpilnější sběrač: Vojtěch Miko – 103 kyblíků. K výhercům z tohoto oddělení patří

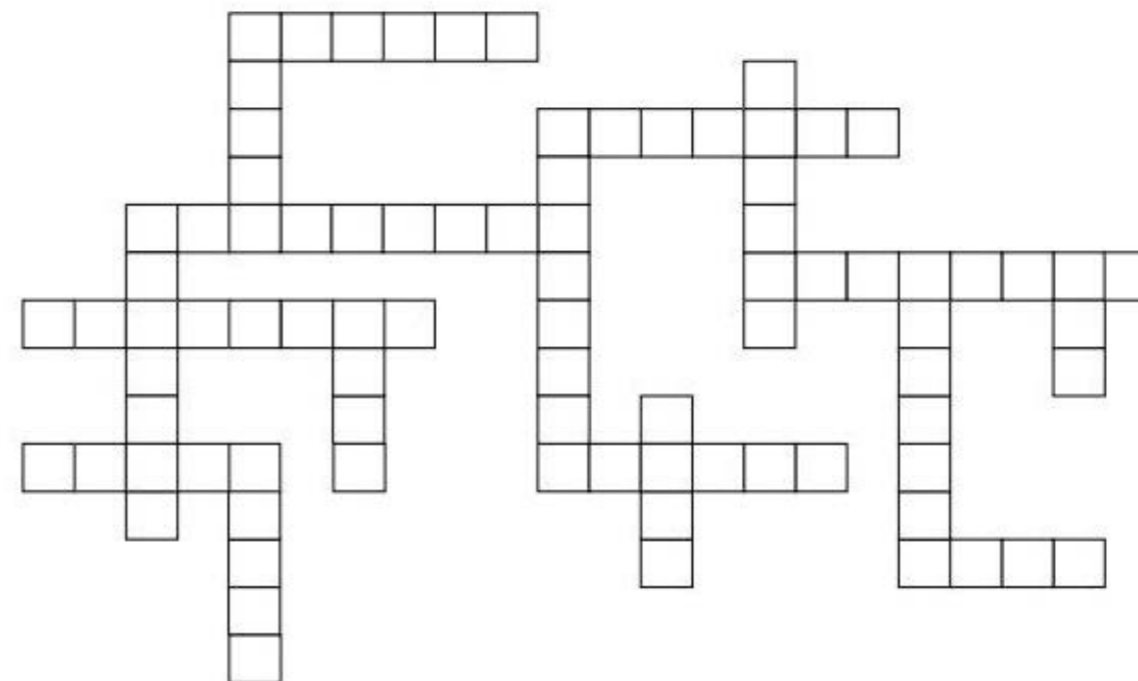
i Aneta Jezlová /2.B./ - 54 kyblíků a Tomáš Kasa /2.B./ - také 54 kyblíků. Z ŠD 1 byl nejpilnějším sběračem Pepa Kolářík /4.A./ - 30 kyblíků. V ŠD 3 zvítězili Martin Kvěš /1.A./ - 63 kyblí-

ků, Mikuláš Kouba /1.A./ - 50 kyblíků a David Vrátný /1.A./ - 25 kyblíků. V ŠD 4 nasbírali celkem 270 kyblíků a k nejlepším sběračům patřili David Frolík /2.D./ - 54 kyblíků, Martin Tejnor /2.D./ - 35 kyblíků a Amálka Štědronská /2.D./ - 17 kyblíků. V ŠD 5 nejvíce nasbírala Eva Tomášková

kresba: Tadeáš Kozářík, 6.A

Winter Crossword

- COLD
- EARMUFFS
- FROST
- FUN
- GLOVES
- ICICLE
- IGLOO
- LIFT
- MITTENS
- SCARF
- SKATING
- SLEDGING
- SNOW
- SNOWBALL
- SNOWFLAKE
- SNOWMAN
- WINTER

/3.D./ - 13 kyblíků. V ŠD 6 nasbírali celkem 361 kyblíků a na prvních místech byli Tomáš Kroupa /2.C./ - 62 kyblíků, Sebastian Ungr /2.C./ - 53 kyblíků a Fanda Dvořák /2.C./ - 38

kyblíků. V ŠD 8 Julie Pokorná /1.C./ - 30 kyblíků. V ŠD 9 Šimon Mohňanský /3.B./ - 50 kyblíků. Těší nás velká účast dětí, které se do sběru s nadšením pustily a všem

moc děkujeme. Velké poděkování patří i rodičům, babičkám a dědečkům, kteří se sběrem pomáhali. Moc si vážíme této pomoci.

Vlasta Vlasatá

DRUŽINA

Snažíme se pomáhat!

Již několik let se naše škola snaží pomáhat seniorům a nemocným. I koncem tohoto kalendářního roku proběhlo několik akcí.

Poprvé se uskutečnil charitativní jarmark na Velkém náměstí v Písku. Prodávali jsme Andílky a výtěžek půjde právě na dárečky pro seniory v Domovince, Oblastní charitě Písek a nemocné na oddělení LDN v písecké nemocnici.

Děti se učí pomáhat druhým, nemyšlet jen na sebe a rozdávat radost. Zvláště v předvánočním čase a o Vánocích se senioři cítí osaměle. Nezapomínejme na ně! Dárečky je vždy velmi potěší, neboť někdy je to jediný dárek, který dostanou.

Moc děkuji všem za pomoc. Těm, kteří pomáhali, vyráběli a vystupovali.

Myslím, že to bylo „BEZVA“, děkuji!

Vychovatelka Alena Vlnová

SPORT

Házenkářka Tereza

Moje spolužačka Tereza Končelíková hraje již šestým rokem házenou. Určitě vás budou zajímat některé podrobnosti z jejího sportovního života.

Kdo tě poprvé vzal na házenou?

Poprvé mě na házenou vzala mamka.

Jste házenkářská rodina?

Ano jsme.

Jak dlouho ji hraješ?

Tento rok to bude 6 let.

Kolik dní v týdnu trénuješ?

Třikrát týdně.

Kam nejdál jsi cestovala s házenou?

Na Moravu do Velké nad Veličkou.

Co byl tvůj největší úspěch?

Tři zlaté medaile za sebou.

Co tě házená naučila?

Spoustu věcí, například vytrvalost.

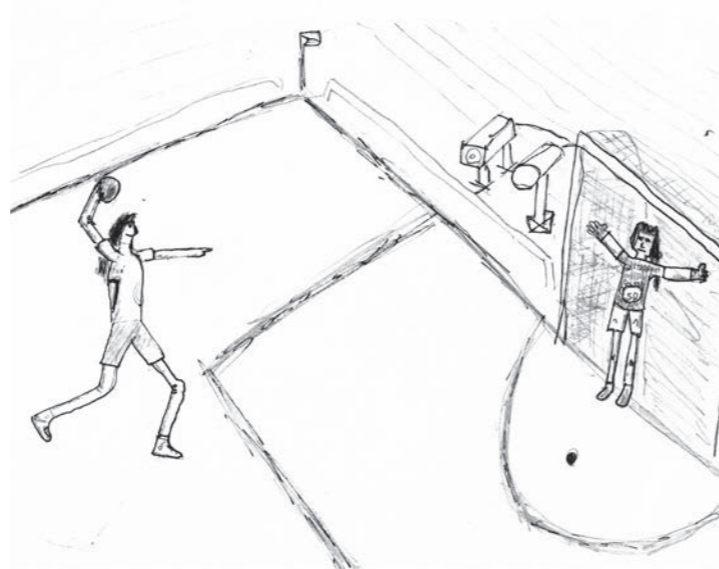
Co tě na ní nejvíce baví?

Nejvíce mě baví turnaje.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně dalších sportovních úspěchů.

Jáchym Tůma, 5. D

kresba: Jirka Mašek, 6.A

SPORT

Czech Open v line dance 2018

Největší mezinárodní soutěž v Evropě posledních deseti let v line dance u nás v Písku se uskutečnila 2.–4. listopadu. Byli jsme zase u toho. S počtem 380 soutěžících, mezinárodní porotou, dokonce se dvěma porotci z USA a soutěžícími z Koreje proběhla soutěž od ranních pátečních hodin do vyhlášení výsledků soutěže v neděli v podvečer.

V kategorii **primary** soutěžila Dominika Stropnická (4. D) a z patnácti soutěžících se podařilo získat krásné 4. místo Lence Zýkové (4. D Tkld, Louisiana).

V kategorii **yout** bylo přihlášeno nejvíce tanečnic s počtem 56. Soutěžila Anička Bajerová (4. D), Laura Ježková (4. A), Štěpánka Procházková (5. D), Bára Tupá – postoupila do finále (5. D Tkld, Louisiana), Kateřina Hvězdová (6. B Louisiana), Natálka Nohelová (7. C Tkld, Louisiana) se umístila na 5. místě, Linda Petrášová (7. B Tkld.), Gábina Thótová (7. A, Tkld), Veronika Knotová si vytančila 4. místo (6. B Tkld).

V kategorii **teen** soutěžila Aneta Koryčanová (9. B Louisiana) a Denisa Oblouková (9. C Louisiana) skončila na krásném 2. místě.

V kategorii **modern** ještě se třemi tanci soutěžila Natálka Nohelová a Kateřina Hvězdová.

A dojmy našich soutěžících?

„Mně se na Czech Open nejvíc líbilo, že jsme si to užili a fandili si navzájem. Bavilo mě soutěžit v modernech a umístění na 5. místě mě potěšilo. A líbili se mi Slováci v kategorii teamů.“

Natálie Nohelová

„Můj největší zážitek byl, že jsem postoupila do top 10 tanečnic z 56 soutěžících.“

Linda Petrášová

„Mně se nejvíc líbilo, že mi moje kamarádky i mamka fandily.“

Štěpánka Procházková

príspevek pripravila Marcela Lejčarová

Florbalový turnaj ZŠ okresní kolo

(mladší dívky 7.–8. ročník, 15. listopadu 2018)

I v letošním roce umístění na stupni vítězů 😊
Tentokrát 3. místo a gratulace za zlepšení hry a bojovný výkon!!!

Nejlepší střelkyně týmu: **Veronika Hodíková.**

Turnaj byl letos zpestřen soutěží týmů v nájezdech – bohudík učitelé nezklamali a vyhráli...

Vedoucí týmu: **M. Hlavničková**

Asistent: **Miroslav Hřebejk 8.C**

Vzpomínka na vodák 2018

aneb Putování po Vltavě z Vyššího Brodu do Boršova s partou deváťáků...

Přípravu na vodácký kurz jsme zahájili už ve škole – trochu vodácké teorie ještě než vůbec vyrazíme a také nutné organizační a bezpečnostní pokyny... A také trochu té minulosti ze školních vodáckých kurzů těch, co měli tu čest být na vodě se školou před námi 😊

Popravdě, z fotek a vyprávění paní učitelky šel trochu strach. Hlavně pro ty, kteří na vodě a k tomu na kanoi ještě nikdy neseděli... Prvotní obavy a strach ale vystřídala důvěra k vodě a k našim průvodcům. A hlavně ta radost po splutí prvního jezu hned za Vyším Brodem... A pak už jsme si to užívali!

Celý vodák se ale povedl, a to nejen kvůli dobrému počasí, ale hlavně díky partě, která vám vždycky pomůže 😊 Tato parta nebyla jen tak, že bychom se družili po stanech... ale opravdu se bavil každý s každým. Jen mě mrzí, že po devíti letech až tady jsem porozuměla některým svým kamarádům. A taky mě hodně mrzí, že Vltava není delší..., protože to hodně rychle uteklo!

My, jako deváťáci, máme na tuto školu hodně vzpomínek. Některé dobré, jiné trochu negativní, ale můžu vám s jistotou říct, že tenhle kurz patří snad

k těm nejlepším vzpomínkám, protože jsem se takhle opravdu dlouho nenasmála 😊. A ze srdce bych přála všem ostatním, aby tohle mohli zažít.

Samozejmě nebylo krásné jen počasí a parta, ale byli jsme pořád v nádherné přírodě. A to mělo své kouzlo!!!

Tereza Bečvářová – loňská 9.A

Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

Podzim v KMŠ

VÝLET DĚTÍ Z KMŠ NA VYHLÍDKU LESNÍKŮ

Koncem října jsme se vypravili do lesa pozorovat změny v přírodě a sledovat, zda již přichází podzim. Ačkoliv jsme autobusem vyjžděli z Písku za velké mlhy, nahoře v okolí Živce bylo jasno a slunečno. Užili jsme si podzimní les, sbírali barevné listí, bukvice a žaludy, chodili po spadlých kládách jako po kladině. Prošli jsme okruh od Živce přes Jarník k Vyhlídce píseckých lesníků. Tam jsme si dali svačinu a šli pak zpět přes Jarník, Sedlo pod Srní homolí a kolem lomu U obrázku. Z vyhlídky jsme pozorovali, jak je celé město schované pod pokličkou z mlhy. Byli jsme rádi, že na nás v lese svítí krásné podzimní sluníčko.

NÁVŠTĚVA Z MUZEA

Na konci října jsme se ve školce rozloučili s cyklem vzdělávacích programů pro děti „O človíčkovi“, který

připravili pracovníci Prácheňského muzea. Paní Koubová z muzea i se človíčkem navštívila děti ve školce, společně si prohlédli všechny vyrobené upomínky a dostali poslední odměny. Celý program se nám všem moc líbil.

MARTINSKÁ SLAVNOST V KMŠ

Slavení svátku svatého Martina je v Křesťanské školce již dlouholetou tradicí. I letos jsme si celý týden hráli příběhy a legendy o Martinovi. Také jsme vyráběli vlajčky s obrazem Martina na koni, malovali jsme podkůvky a zpívali si písničky o tomto sympatickém svátku.

Vyvrcholením tématu se stala Martinská slavnost, na kterou opět přijali pozvání hudebníci z uskupení Fautores floutes. Přišli s mnoha nástroji, které dětem představili, zpívali a vyprávěli o svatém Martinovi a zúčastnili se i „koulovačky“ s molitanovými sněhovými koulemi. Děti si také užívaly bohaté občerstvení připravené rodiči. Po vzoru sv. Martina se o dobroty všichni spolu podělili.

VÝLET DĚTÍ Z KŘEŠŤANSKÉ MATEŘSKÉ ŠKOLY K NOVÉMU RYBNÍKU.

S dětmi z Křesťanské školky pravidelně chodíme na výlety do píseckých lesů. Abychom v lese strávili co nejdelší čas, popojedeme vždy kousek autobusem a pak již podnikáme různé pěší túry. V polovině listopadu jsme se vydali pěšky z Flekaček k Novému rybníku. Přálo nám počasí, vysvitlo sluníčko, takže jsme si užívali krásnou podzimní přírodu. Cestou jsme si opakovali názvy jednotlivých stromů, poslouchali ptáky a děti pečlivě sledovaly turistickou značku. U rybníka jsme se dívali na ryby pod hladinou a žasli nad tím, jak se celý les dívá do rybníka jako do zrcadla. Na břehu jsme si dali svačinu a pak obešli celý rybník. Zbýl nám čas i na různé hry a stavění domečků pro lesní skřítky. Cestou jsme překonávali různé překážky ve formě spadlých klád, skákali z pařezů a běhali ve spadaném listí. Pro děti je často takováto lesní „tělocvična“ zajímavější než certifikované prolézačky na hřištích. Navíc se

děti učí pozitivnímu vztahu k přírodě. Poznávají, že když se umíme dobře dívat, najdeme v přírodě mnoho věcí, nad kterými můžeme žasnout.

VÝSTAVA SKŘÍTKŮ PODZIMNÍKŮ V KMŠ

Každý podzim a jaro vyhlášíme u nás v KMŠ výzvu pro rodiče s dětmi k domácímu tvoření na různá témata. Letošní podzimní téma bylo „Skřítek podzimníček“. Tato aktivita motivuje rodiče, prarodiče, starší sourozence a děti ke společné domácí výtvarné činnosti. Hotové výrobky postupně nosí do školky, všechny vystavíme a oceníme diplomem. Nehodnotíme, který je hezčí, radujeme se z každého vyrobeného skřítky. A že se jich letos opravdu sešlo! Chodby nám teď zdobí přes třicet různě velkých kouzelných postavíček z kůry, šišek, listů, mechu, lesních plodů, látek, papíru, špalků a dalších materiálů. Máme radost z tvořivosti dětí i jejich rodičů a těšíme se již teď na jarní tvoření.

DĚTI Z KMŠ SI UŽÍVAJÍ SNÍH

Po letošním teplém podzimu přijel Martin na bílém koni se sněhem o týden později. První letošní sníh v blízkosti naší školky napadl 19. listopadu. Děti si ho hned nadšeně užívaly, stavěly sněhuláky, koulovaly se a dělaly stopy na zasněžené louce. Byly smutné, že sníh dlouho nevydržel, ale věříme, že si ho ještě v tomto školním roce užijeme dost.

DĚTI Z KMŠ NA VÝLETĚ K MUFLONŮM.

Koncem listopadu udeřily mrazíky, to ale neodradilo děti z Křesťanské mateřské školky od výletu do lesa. Tentokrát jsme se vypravili ke třem rybníčkům U Vodáka, odkud jsme šli cestou kolem obory do kopce. Pozorovali jsme muflony v obůrce a v horní části jsme viděli za plotem zblízka i několik daňků. Bylo krásné počasí, proto jsme se rozhodli pro delší túru a vystoupali do prudkého kopce až k Vyhlídce lesníků. Po svačině na vyhlídce jsme sešli oklikou opět k oboře a obešli ji z druhé strany zpět na louku k posedu. Většina dětí nesla s sebou dobroty pro zvířátka. Děti nadšeně házely muflonům jablka, mrkve, tvrdý chléb, žaludy a kaštiny. Byly spokojené, když viděly, jak mufloni jejich nadílku okamžitě spořádali.

SVATÝ MIKULÁŠ TROCHU JINAK

Opět nastal svátek sv. Mikuláše. Některé děti se na něj těší, některé se bojí událostí, které je možná doma, ve školce či jinde čekají. V Křesťanské mateřské školce již několik let prožíváme tento hezký svátek trochu jinak, než je možná obvyklé. Zdá se nám zbytečné a nesmyslné děti strašit čerty a hrozit jim nějakými nereálnými důsledky jejich činů. Některé děti se bojí dokonce i převlečeného Mikuláše, té vysoké postavy s vousy a ve zvláštním obleku. Když pak mají před něj předstoupit s básničkou či písničkou, často se to

neobejde bez pláče a stresu. Z těchto důvodů slavíme v naší školce svatého Mikuláše trochu jinak. Snažíme se přiblížit dětem Mikuláše jako postavu hodného člověka, který kdysi žil a nám dnes může být příkladem v lásce k bližním, pravdivosti a vlídnosti. Určitě neobdarovával nikoho „za odměnu“, naopak, byl příkladem nezištného člověka, který uměl dávat ze skutečné lásky k druhým. Mikulášská nadílka samozřejmě u nás ve školce nechybí, ale je součástí vyprávění a společné dramatizace některých z legend ze života sv. Mikuláše. Letos jsme si třeba ve třídě Sluníček hráli a znázornili legendu o záchraně obyvatel města Myra před hladem. Vyprávěli a hráli jsme si na to, jak do „města“ připlula „loď“ s pytlí obilí a hladovějící lidé byli za pomoci svatého Mikuláše zachráněni. Jen děti nakonec po vyložení pytlů z lodi a jejich rozvázání nenalezly obilí, ale pytlíky s opravdovou mikulášskou nadílku. Děti si kromě nadílky odnáší i vědomí toho, že je dobré navzájem si naslouchat, pomáhat a důvěřovat v pomoc bližních.

PEČENÍ CUKROVÍ V KMŠ

Předvánoční čas přinesl i do Křesťanské mateřské školky každodenní přípravy na Vánoce. Jednou z důležitých událostí adventu je pečení cukroví. V KMŠ jsme letos pekli perníčky a skořicové sušenky. Děti zvládly vyvalování těsta, vykrajování tvarů, potírání vejcem a sypání

různými semínky na výbornou. Je vidět, že doma jsou zvyklé pomáhat maminkám při pečení cukroví a ví, jak na to. Těšili jsme se, až upečené voňavé dobroty sníme společně při vánoční besídce společně s rodiči.

VÁNOČNÍ KONCERT DĚTÍ ZE ZŠ E. BENEŠE V KMŠ

V polovině adventní doby zažily děti z Křesťanské mateřské školky hez-

kou předvánoční akci. Do školky nám přišli zahrát a zazpívat chlápci a děvčata z 1. stupně Základní školy E. Beneše s paní učitelkou a dvěma pány učiteli. Děti zpívaly lidové koledy i různé vánoční písně, tři chlápci je velmi hezky doprovázeli na flétničky. Hudební doprovod zajistili také pan učitel na kytaru a paní učitelka na klávesy. Pan učitel Přib si s sebou do školky přinesl různé

starobylé hudební nástroje, na které hrál a dětem o nich vyprávěl. Předškolákům se nejvíce líbila pastýřská píšťala, kravský roh a samozřejmě dudy. Na závěr jsme si společně zazpívali některé známé koledy. Děkujeme dětem a jejich pedagogům, že nám do školky přinesli milou předvánoční atmosféru.

Lenka Kučerová

9. mateřská škola Střípky z 9. MŠ

*Mikuláši, Mikuláši,
co nám dáš z nadílky?
Zažeh čerty, co mě straší,
já mám radši andílky.*

Podzimní chvílky si děti z naší školky krátily různými kulturními akcemi. Snažily se nastartovat své zdraví pohybem a stravou.

Mezi oblíbenou sportovní činností dětí patří plavání. Pro silné zdraví naše Medvíďata a Štěňata zdárně ukončila kurz. Mokré vysvědčení potěšilo každého malého plavce.

Dětem čas ve školce plyne a šikovné paní učitelky nabízejí různé zážitkové činnosti. Ve třídě Kořat děti po celý týden ochutnávaly ovoce a zeleninu v příběhu a pohádce. I ty nejmenší nakonec přišly na spousty nových chutí.

Ani děti ve třídě Štěňátek nezahálají a vydávají se na kulturní akce města Písku. Období podzimního uspávání zvířátek si paní učitelka připravila ve stále expozici Sladovny s názvem „Mraveniště“. Děti si zde vyzkoušely, jak se chystají na zimu mravenci, prozkoumaly možnosti svých těl a všechny zákoutí expozice.

Společně celá školka přivítala dobu adventní. Výzdoba plná svíček, světel, sněhuláků a stromečků dala všem znát... První, kdo k nám zavítá, je Mikuláš.

A tak 5. 12 hned po svačince pustily paní učitelky čertíka, Mikuláše a anděly do školky... S velkým nadšením i pláčem se děti snažily vyprávět básně.

Velká radost z balíčků od Mikuláše panovala až do příchodu rodičů, kteří hádali, kdo zůstal ve školce. Od druhé adventní neděle se školka rozezná v tónu Vánočních besídek s rodiči. Možná přiletí i Ježíšek ...

příspěvek připravila Jana Bednarčík

5. mateřská škola

Události z naší 5. MŠ

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

5. prosince navštívil naši školku na „Fügneráku“ tradičně Mikuláš s čerty a andělem. Děti se těšily i bály zároveň.

Od rána bylo ve třídách nezvyklé ticho. Když na chodbě zazvonil zvonček, s očekáváním se všechny oči soustředily na dveře. Po přednesu básniček a zapívání koled, přišel čas na obávanou Knihu hříchů. Ale u nás, u Kuřátek, se nikdo nemusel bát, protože naše hodné děti si zasloužily pohazení od anděla a balíček s dobrotami.

Ještě dlouho po odchodu čertů do dalších tříd si naši malí školáči vyprávěli, jak byl ten Mikuláš velký a andílek hodný. Čertů se skoro všichni báli, ale už teď se většina těší na jejich návštěvu v příštím roce.

Ivana Němcová

ADVENTNÍ ČAS V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Adventní období je pro nás plné hezkých a společně strávených okamžiků. Na začátku prosince jsme se těšili a zároveň trochu obávali mikulášské nadílky. Mikuláš s čerty a andělem na naší školku samozřejmě nezapomněli. Naštěstí je naše zlobení jen maličké, a tak nikoho z nás čert do pekla neodnesl. Tím však naše těšení na Vánoce nekončí. V průběhu dalších dnů jsme začali vyrábět vánoční přáníčka a dárečky pro rodiče, společně se učíme vánoční koledy a básničky,

také budeme zdobit vánoční stromček. Ve čtvrtém týdnu si zapálíme poslední svíčku na adventním věnci a budeme čekat na zazvonění zvonečku „Ježíšek je za dveřmi“.

V tomto týdnu také proběhne společné tvoření s rodiči, kteří si s dětmi vyrobí vánoční svícen z jablíček, ozdobí si ho větvičkami, hřebíčkem a sušeným ovocem. Nebude chybět ani mlsání vánočního cukroví. Na tyto společné zážitky se vždy moc těšíme, a na co se těší děti? Ty se nejvíce těší na dárky od Ježíška!!!

Maturová Martina

JAHŮDKY V HARMONY

Celý podzim a kousek zimy navštěvovaly děti ze třídy Jahůdky sportovní centrum Harmony. Rozvíjely pohybové dovednosti a utužovaly své zdraví. Ke cvičení využívaly nejrůznější náčiní a nářadí, hrály

pohybové hry, seznámily se s prvními tanečními kroky za doprovodu hudby. Spontánně prožívaly radost z pohybu, ale také se učily disciplíně, která je při sportu důležitá. Neopomijeli jsme ani pitný režim a snažili jsme se chovat ohleduplně vůči ostatním kamarádům, aby nedošlo k úrazům. Odměnou nám byly červené tvářičky a vytrénovaná těla. Malá dobrůtka od maminek byla vždy zasloužená závěrečná tečka. Až se nás jaro zeptá, co jsme dělali v zimě, tak s čistým svědomím odpovíme, že jsme neleželi za pecí. Hbitě skočíme na kola a koloběžky a vyrazíme sportovat. Tak tedy „Sportu zdar“!

Veronika Bláhová

SLUNÍČKA NA PROHLÍDCE ELEKTRÁRNY

Znáte památky svého města by měl každý, kdo v něm žije. Při vycházkách s dětmi poznáváme své okolí, dovidáme se o historii našeho města a stále objevujeme nová místa, která ještě neznáme. Jedním takovým našim objevem, byla městská elektrárna. Jak to tam asi vypadá a funguje? Při prohlídce elektrárny se děti dozvě-

děly mnoho zajímavostí. Upoutala je socha F. Křížáka, Golema, ale i starodávné lampy.

Anna Vyhliďková

Mateřská škola HRADIŠTĚ

PODZIMNÍ VÝLET DO PÍSECKÝCH HOR

Ve středu 14. listopadu vyrazily děti z MŠ na Hradišti v mrazivém a slunečném ránu na svůj podzimní výlet. Cílem byly Písecké hory s programem od Lesů města Písku. První část výletu proběhla v obůrce, kde děti dávaly kaštiny, žaludy a jablíčka, které s sebou přivezly, do korytek pro zvěř. Před obůrkou měly připravené terče v podobě zvířat, aby si mohly vyzkoušet střelbu šíškami, poznávání obrázků lesních zvířat, prohlídku parozí a také dalekohledy

na pozorování muflonů a daňků, kteří přišli ochutnat, co dobrého mají v korytkách.

Druhá část byla v lese poblíž Lesovny na Flekačkách. Tady se děti dozvěděly zajímavosti z lesních školek, viděly, jak lesníci lezou na strom, řezání motorovou pilou, poznávaly, co do lesa nepatří a jak se má les

chránit, vyzkoušely si, jaké je to sedět v traktoru, zatloukání hřebíků a prolézání pavučinou a na závěr měly

možnost si za dopomoci uříznout placku z břízy a vyrobit si medaili.

Celé dopoledne uteklo jako voda a všichni si odnášeli spoustu zážitků.

DĚTI Z MŠ HRADIŠTĚ V LEZECKÉM CENTRU

Ve čtvrtek 22.11. 2018 se děti 2. třídy 11.MŠ vydaly do lezeckého centra, aby si vyzkoušely zase něco nového. Po vyslechnutí všech důležitých pokynů se nejprve rozcvičily, pak už došlo na lezení. Byly připraveny 4 stanoviště a všichni je zvládli dle svých možností. Dokonce u čtyř dětí viděli instruktoři velký talent. Děti lezení velmi bavilo, na závěr měly připravenou houpačku a pak už se muselo jít na oběd. 2 hodiny utekly jako voda.

SPOLUPRÁCE RODIČŮ A ŠKOLKY NA HRADIŠTI

Ve čtvrtek 22.listopadu uspořádalo sdružení rodičů „Veselá školka“ a 11.mateřská škola na Hradišti další společnou akci – brigádu na úklid zahrady. Letos se sešlo méně rodičů, prarodičů a známých, ale to to víc všichni pracovali. Maminky hlavně hrabaly, zametaly a tatínkové odnášeli listí do kontejneru, který opět zapůjčily Městské služby. Práci ukončila až tma, ale i tak byla téměř celá

zahrada uklizena. Další částí bylo pohoštění na pečení buřtů na ohničku. Děti se nemohly dočkat tradičního lampionového průvodu. Na ten dorazili i ti, kteří se z různých důvodů nemohli zúčastnit brigády.

Velice si vážíme pomoci těch, kteří udělali si čas a přišli zpříjemnit prostředí všem dětem:

Paní Křesinová, pan Curosu, pan a paní Markovi, pan a paní Radimerských i s malou Natálkou, dědeček a babička Beáty a Šimona Kučerových, paní Prokopová, pan Šatava, dědeček Davídka Skalý, pan Patera, strejda Mateje Jordanova,

Poděkování patří i zaměstnancům mateřské školy za přípravu akce, práci na zahradě a následný úklid.

VÁNOCE PRO ZVÍŘÁTKA V PUTIMI

Mnoho rodičů i zaměstnanců se zapojilo do tradiční vánoční sbírky pro zvířátka v ZOO Putim, je lepší zbylé potraviny věnovat tam, kde je upotřebí, než je vyhazovat. Právě k tomu se snažíme děti vychovávat. Pan Kochan se zase zhostil úlohy prostředníka a vše odvezl panu Kozákovi. Těšíme se, že se na ta „naše“ zvířátka zase dojedeme podívat.

MIKULÁŠ ZAVÍTAL DO ŠKOLKY NA HRADIŠTI

Až ve čtvrtek 6.prosince přišel Mikuláš se svou družinou – čertem a andělem – do MŠ na Hradišti. Den předem měl moc práce s nadělováním jinde, přece jen je všude plno dětí...

Ty děti, co si nebyly moc jisté, se obávaly pekla, ale vykouply se básničkou a čertovským slibem, že se polepší. No, a ti, co jsou hodní, to měli jednoduší. Nadílka však byla pro všechny.

Děkujeme maminkám paní Křesinové a Šatavové a také dědečkovi Křesinovi, za to, že si udělali čas a přišli udělat dětem hezké dopoledne.

VÁNOCE VE ŠKOLCE NA HRADIŠTI

Adventní čas se nemohl obejít bez besídek a zároveň přátelského posezení pro rodiče. Vánoční besídku totiž nejde spojit pro velký zájem rodičů. Maminky přinesly cukroví a další dobroty na slavnostní tabuli, sdružení rodičů „Veselá školka“ zajistilo občerstvení ve formě teplých nápojů.

V pondělí 10. prosince proběhlo „pohádkové pásmo“ ve 2.třídě, dětem se vystoupení velice povedlo. Druhý den odpoledne přišli na řadu ti nejmenší, kteří se svého úkolu zhostili také výborně. Nejedno oko nezůstalo su-

ché. Po vystoupení si děti s rodiči mohli pohrát s hračkami od Ježíška, posedět si a popovídat s ostatními. Obě odpoledne byla moc fajn a nikomu se nechtělo odcházet domů.

VÝSTAVA VČELA

Ještě dříve než proběhla vernisáž výstavy „Včela – tajuplný výlet za sluncem“, ji už měly děti z MŠ na Hradišti rezervovanou. Do Sladovny se moc těšily a bylo na co. Celou výstavou je provedl průvodce, který jim vše vysvětlil, nechal je samostatně pracovat a zároveň se mnohému ze života včely naučily. V každé části výstavy bylo na co koukat a co si vyzkoušet. Všem doporučujeme – nenechte si „Včelu“ ujít.

příspěvky připravila Zdenka Staňková

kresba: Natálie Štěpánová, 8.B

ANTISTRESOVÁ OMALOVÁNKA

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:

Mgr. Eva Laksarová,
DiS. Veronika Kramplová

Grafická úprava a počítačová sazba:

Jiří Pobřísko

Fotografická spolupráce:

Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Jakub Staffa, 5. D

Jáchym Tůma, 5. D

Zdeňka Stuchlíková, 6. A

Dominika Suková, 6. A

Matyáš Dragoun, 7. A

Prokop Vovesný, 7. A

Richard Staněk, 8. B

Vít Stozsek, 8. B

Nikola Vorlíčková, 9. B

Toto číslo bylo předáno do tisku 25. 1. 2019

Počet výtisků: 800

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s. r. o.
Krasíkovická 1787, 393 01 Pelhřimov

Adresa redakce: Tyláček

ZŠ J. K. Tyla

Tylova 2391

397 01 Písek

telefon: 382215104/129

e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

Ani Mikuláš na nás nezapomněl

Předvánoční nálada na Tylovce

